കേരളപാഠാവലി

മലയാളം

ഭാഗം 2

സ്റ്റാൻഡേർഡ്

VIII

കേരളസർക്കാർ
വിദ്യാഭ്യാസവകുപ്പ്

തയാറാക്കിയത്
സംസ്ഥാന വിദ്യാഭ്യാസ ഗവേഷണ പരിശീലന സമിതി (SCERT), കേരളം
2019

NT-697-1-MALAYALAM-8-AT-VOL.2

ദേശീയഗാനം

ജനഗണമന അധിനായക ജയഹേ
ഭാരത ഭാഗ്യവിധാതാ,
പഞ്ചാബസിന്ധു ഗുജറാത്ത മറാഠാ
ദ്രാവിഡ ഉത്ക്കല ബംഗാ,
വിന്ധ്യഹിമാചല യമുനാഗംഗാ,
ഉച്ഛ്വലജലധിതരംഗാ,
തവശുഭനാമേ ജാഗേ,
തവശുഭ ആശിഷ മാഗേ,
ഗാഹേ തവ ജയഗാഥാ
ജനഗണമംഗലദായക ജയഹേ
ഭാരത ഭാഗ്യവിധാതാ.
ജയഹേ, ജയഹേ, ജയഹേ,
ജയ ജയ ജയ ജയഹേ!

പ്രതിജ്ഞ

ഇന്ത്യ എന്റെ രാജ്യമാണ്. എല്ലാ ഇന്ത്യക്കാരും എന്റെ സഹോദരീ സഹോദരന്മാരാണ്.

ഞാൻ എന്റെ രാജ്യത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നു; സമ്പൂർണവും വൈവിധ്യപൂർണവുമായ അതിന്റെ പാരമ്പര്യത്തിൽ ഞാൻ അഭിമാനംകൊള്ളുന്നു.

ഞാൻ എന്റെ മാതാപിതാക്കളെയും ഗുരുക്കന്മാരെയും മുതിർന്നവരെയും ബഹുമാനിക്കും.

ഞാൻ എന്റെ രാജ്യത്തിന്റെയും എന്റെ നാട്ടുകാരുടെയും ക്ഷേമത്തിനും ഐശ്വര്യത്തിനും വേണ്ടി പ്രയത്നിക്കും.

State Council of Educational Research and Training (SCERT)
Poojappura, Thiruvananthapuram 695012, Kerala.
website : www.scert.kerala.gov.in
email : scertkerala@gmail.com
phone : 0471-2341883, Fax : 0471-2341869
First Edition : 2019
Printed at : KBPS, Kakkanad, Kochi-30

പ്രിയ വിദ്യാർഥികളേ,

നമ്മുടെ ഭാഷയും സംസ്കാരവും സമ്പന്നമായ പാരമ്പര്യങ്ങളാൽ അലംകൃതമാണല്ലോ. മലയാളം ഇന്ന് ശ്രേഷ്ഠ ഭാഷാപദവിയിലേക്കുയർന്ന് ലോകനിലവാരത്തിലെത്തി. ഭാഷയെക്കുറിച്ച് കൂടുതൽ അറിയാനും സാഹിത്യ-സാംസ്കാരികതലങ്ങളെക്കുറിച്ച് കൂടുതൽ ധാരണ രൂപപ്പെടുത്താനും നാം പരിശ്രമിക്കേണ്ടതുണ്ട്.

കണ്ടും കേട്ടും അനുഭവിച്ചും അറിഞ്ഞ കാര്യങ്ങൾ ആവിഷ്കരിക്കാനും വായനയിലൂടെ പുതിയ അനുഭവങ്ങൾ സ്വായത്തമാക്കാനും സാധിക്കുമ്പോഴാണ് ഭാഷാപഠനം അർഥവത്താകുന്നത്.

അഭിരുചിക്കനുസരിച്ച് ഭാഷാവ്യവഹാരങ്ങളിൽ ഏർപ്പെടാനും അനുയോജ്യമായ പഠനാനുഭവങ്ങൾ നേടാനും ഈ പാഠപുസ്തകം സഹായകമാകുമെന്ന് പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു.

സ്നേഹാശംസകളോടെ,

ഡോ. ജെ. പ്രസാദ്
ഡയറക്ടർ
എസ്.സി.ഇ.ആർ.ടി.

ഭാരതത്തിന്റെ ഭരണഘടന

ഭാഗം IV ക

മൗലിക കർത്തവ്യങ്ങൾ

51 ക. മൗലിക കർത്തവ്യങ്ങൾ - താഴെപ്പറയുന്നവ ഭാരതത്തിലെ ഓരോ പൗരന്റെയും കർത്തവ്യം ആയിരിക്കുന്നതാണ്:

(ക) ഭരണഘടനയെ അനുസരിക്കുകയും അതിന്റെ ആദർശങ്ങളെയും സ്ഥാപനങ്ങളെയും ദേശീയപതാകയെയും ദേശീയഗാനത്തെയും ആദരിക്കുകയും ചെയ്യുക;

(ഖ) സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള നമ്മുടെ ദേശീയസമരത്തിന് പ്രചോദനം നൽകിയ മഹനീയാദർശങ്ങളെ പരിപോഷിപ്പിക്കുകയും പിൻതുടരുകയും ചെയ്യുക;

(ഗ) ഭാരതത്തിന്റെ പരമാധികാരവും ഐക്യവും അഖണ്ഡതയും നിലനിർത്തുകയും സംരക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുക;

(ഘ) രാജ്യത്തെ കാത്തുസൂക്ഷിക്കുകയും ദേശീയ സേവനം അനുഷ്ഠിക്കുവാൻ ആവശ്യപ്പെടുമ്പോൾ അനുഷ്ഠിക്കുകയും ചെയ്യുക;

(ങ) മതപരവും ഭാഷാപരവും പ്രാദേശികവും വിഭാഗീയവുമായ വൈവിധ്യങ്ങൾക്കതീതമായി ഭാരതത്തിലെ എല്ലാ ജനങ്ങൾക്കുമിടയിൽ, സൗഹാർദവും പൊതുവായ സാഹോദര്യമനോഭാവവും പുലർത്തുക. സ്ത്രീകളുടെ അന്തസ്സിന് കുറവു വരുത്തുന്ന ആചാരങ്ങൾ പരിത്യജിക്കുക;

(ച) നമ്മുടെ സംസ്കാരസമന്വയത്തിന്റെ സമ്പന്നമായ പാരമ്പര്യത്തെ വിലമതിക്കുകയും നിലനിറുത്തുകയും ചെയ്യുക;

(ഛ) വനങ്ങളും തടാകങ്ങളും നദികളും വന്യജീവികളും ഉൾപ്പെടുന്ന പ്രകൃത്യാ ഉള്ള പരിസ്ഥിതി സംരക്ഷിക്കുകയും അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തുകയും ജീവികളോട് കാരുണ്യം കാണിക്കുകയും ചെയ്യുക;

(ജ) ശാസ്ത്രീയമായ കാഴ്ചപ്പാടും മാനവികതയും, അന്വേഷണത്തിനും പരിഷ്കരണത്തിനും ഉള്ള മനോഭാവവും വികസിപ്പിക്കുക;

(ഝ) പൊതുസ്വത്ത് പരിരക്ഷിക്കുകയും ശപഥം ചെയ്ത് അക്രമം ഉപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുക;

(ഞ) രാഷ്ട്രം യത്നത്തിന്റെയും ലക്ഷ്യപ്രാപ്തിയുടെയും ഉന്നതതലങ്ങളിലേക്ക് നിരന്തരം ഉയരത്തക്കവണ്ണം വ്യക്തിപരവും കൂട്ടായതുമായ പ്രവർത്തനത്തിന്റെ എല്ലാ മണ്ഡലങ്ങളിലും ഉൽകൃഷ്ടതയ്ക്കുവേണ്ടി അധ്വാനിക്കുക.

(ട) ആറിനും പതിനാലിനും ഇടയ്ക്ക് പ്രായമുള്ള തന്റെ കുട്ടിക്കോ തന്റെ സംരക്ഷണയിലുള്ള കുട്ടികൾക്കോ, അതതു സംഗതി പോലെ, മാതാപിതാക്കളോ രക്ഷാകർത്താവോ വിദ്യാഭ്യാസത്തിനുള്ള അവസരങ്ങൾ ഏർപ്പെടുത്തുക.

ഉള്ളടക്കം

4 മാനവികതയുടെ മഹാഗാഥകൾ 55

- മാനവികതയുടെ തീർഥം 56
- കീർത്തിമുദ്ര 59
- കളിയച്ഛൻ ജനിക്കുന്നു 63
- കവിതയോട് 67

5 കാലം ദർശിച്ച രസാനുഭൂതികൾ 73

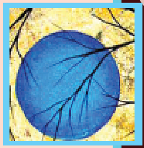

- മാണിക്യവീണ 74
- ധർമ്മിഷ്ഠനായ രാധേയൻ 76
- പെരുന്തച്ചൻ 84

കുട്ടികളുടെ അവകാശങ്ങൾ

പ്രിയമുള്ള കുട്ടികളേ,

നിങ്ങൾക്കുള്ള അവകാശങ്ങളെന്തെല്ലാമെന്ന് അറിയേണ്ടതില്ലേ? അവകാശങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവ് നിങ്ങളുടെ പങ്കാളിത്തം, സംരക്ഷണം, സാമൂഹ്യനീതി എന്നിവ ഉറപ്പാക്കാൻ പ്രേരണയും പ്രചോദനവും നൽകും. നിങ്ങളുടെ അവകാശങ്ങൾ സംരക്ഷിക്കാൻ ഇപ്പോൾ ഒരു കമ്മിഷൻ പ്രവർത്തിക്കുന്നുണ്ട്. കേരള സംസ്ഥാന ബാലാവകാശസംരക്ഷണ കമ്മീഷൻ എന്നാണ് അതിന്റെ പേര്. എന്തെല്ലാമാണ് നിങ്ങൾക്കുള്ള അവകാശങ്ങൾ എന്നു നോക്കാം.

- സംസാരത്തിനും ആശയപ്രകടനത്തിനുമുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം
- ജീവന്റെയും വ്യക്തിസ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെയും സംരക്ഷണം
- അതിജീവനത്തിനും പൂർണവികാസത്തിനുമുള്ള അവകാശം
- ജാതി-മത-വർഗ-വർണ ചിന്തകൾക്കതീതമായി ബഹുമാനിക്കപ്പെടാനും അംഗീകരിക്കപ്പെടാനുമുള്ള അവകാശം
- മാനസികവും ശാരീരികവും ലൈംഗികവുമായ പീഡനങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള സംരക്ഷണത്തിനും പരിചരണത്തിനുമുള്ള അവകാശം
- പങ്കാളിത്തത്തിനുള്ള അവകാശം
- ബാലവേലയിൽനിന്നും ആപത്കരമായ ജോലികളിൽ നിന്നുമുള്ള മോചനം
- ശൈശവവിവാഹത്തിൽനിന്നുള്ള സംരക്ഷണം
- സ്വന്തം സംസ്കാരം അറിയുന്നതിനും അതനുസരിച്ച് ജീവിക്കുന്നതിനുമുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം
- അവഗണനകളിൽ നിന്നുള്ള സംരക്ഷണം
- സൗജന്യവും നിർബന്ധിതവുമായ വിദ്യാഭ്യാസ അവകാശം
- കളിക്കാനും പഠിക്കാനുമുള്ള അവകാശം
- സ്നേഹവും സുരക്ഷയും നൽകുന്ന കുടുംബവും സമൂഹവും ലഭ്യമാകാനുള്ള അവകാശം

നിങ്ങളുടെ ചില ഉത്തരവാദിത്വങ്ങൾ

- സ്കൂൾ, പൊതുസംവിധാനങ്ങൾ എന്നിവ നശിപ്പിക്കാതെ സംരക്ഷിക്കുക.
- സ്കൂളിലും പഠനപ്രവർത്തനങ്ങളിലും കൃത്യനിഷ്ഠ പാലിക്കുക.
- സ്കൂൾ അധികാരികളെയും അധ്യാപകരെയും മാതാപിതാക്കളെയും സഹപാഠികളെയും ബഹുമാനിക്കുകയും അംഗീകരിക്കുകയും ചെയ്യുക.
- ജാതി-മത-വർഗ-വർണ ചിന്തകൾക്കതീതമായി മറ്റുള്ളവരെ ബഹുമാനിക്കാനും അംഗീകരിക്കാനും സന്നദ്ധരാവുക.

ബന്ധപ്പെടേണ്ട വിലാസം:

കേരള സംസ്ഥാന ബാലാവകാശസംരക്ഷണ കമ്മീഷൻ

'ശ്രീ ഗണേഷ്', റ്റി.സി. 14/2036, വാൻറോസ് ജംഗ്ഷൻ,

കേരള യൂണിവേഴ്സിറ്റി പി.ഒ, തിരുവനന്തപുരം-34, ഫോൺ: 0471-2326603

ഇ-മെയിൽ: childrights.cpcr@kerala.gov.in, rte.cpcr@kerala.gov.in

വെബ്സൈറ്റ്: www.kescpcr.kerala.gov.in

ചൈൽഡ് ഹെൽപ്പ്ലൈൻ - 1098, ക്രൈം സ്റ്റോപ്പർ - 1090, നിർഭയ - 1800 425 1400

കേരള പോലീസ് ഹെൽപ്പ് ലൈൻ - 0471 - 3243000/44000/45000

*online **R.T.E Monitoring: www.nireekshana.org.in***

4

മാനവികതയുടെ മഹാഗാഥകൾ

ചേക്കുട്ടിപ്പാവ, കേരളം പ്രളയത്തെ അതിജീവിച്ചതിന്റെ കലാപരമായ ഒരു ആവിഷ്കാരമാണ്.

ഈ ചിത്രം നിങ്ങളുടെ മനസ്സിലുണർത്തുന്ന ചിന്തകളെന്തെല്ലാം? കുറിക്കുക.

മാനവികതയുടെ തീർഥം

2018 ആഗസ്റ്റിൽ ഉണ്ടായ പ്രളയം കേരളത്തിന്റെ ഓർമ്മയിൽ ഒരു പേടിസ്വപ്നമായി അവശേഷിക്കും. വിവരണാതീതമായ ദുരിതങ്ങളിൽക്കൂടിയാണ് കേരളജനത കടന്നുവന്നത്. പ്രളയദുരിതം നേരിട്ട് അനുഭവിക്കാത്തവരും ദൃശ്യമാധ്യമങ്ങളിലൂടെയും ദിനപത്രങ്ങളിലൂടെയും വേദനാജനകമായ അനുഭവങ്ങൾ പങ്കുവച്ചു. ദിനംപ്രതി വന്ന വാർത്തകൾ മനുഷ്യസ്നേഹികളുടെ ഉറക്കം കെടുത്തി. പ്രളയം ദുരിതം വിതച്ചെങ്കിലും കേരളീയന്റെ നവോത്ഥാനമനസ്സ് ഉണർന്നെണീറ്റുകൊണ്ട് ജീവരക്ഷയ്ക്കായി പ്രളയജലത്തിലേക്ക് ഇറങ്ങി. ജാതി-മത-രാഷ്ട്രീയ പരിഗണനകൾ ഏതുമില്ലാതെ രക്ഷാപ്രവർത്തകർ പ്രവർത്തിച്ചതുകൊണ്ടാണ് മരണസംഖ്യയും മറ്റും കുറയ്ക്കാൻ കഴിഞ്ഞത്.

സർക്കാർ സുരക്ഷാസംവിധാനങ്ങളും മത്സ്യത്തൊഴിലാളികളും സന്നദ്ധപ്രവർത്തകരും ജീവരക്ഷയ്ക്കായി എത്തിയപ്പോൾ നിങ്ങൾ ഏതു ജാതിയാണ്, ഏതു മതമാണ് എന്നാരും ചോദിച്ചില്ല; ചികിത്സിക്കാൻ എത്തിയ ഡോക്ടർമാരോടും. അങ്ങനെ തികച്ചും മതേതരവും മാനവികതയിൽ ഉറച്ചുനിൽക്കുന്നതുമായ ഒരു പുതിയ യുഗപ്പിറവിയായി മാറി ദുരന്തം വിതച്ച പ്രളയം.

1924-ലെ മഹാപ്രളയത്തെക്കുറിച്ച് ബാല്യകാലത്തു ഞാൻ കേട്ടിട്ടുണ്ട്. അക്കാലത്ത് പാലായിലായിരുന്നു ഞങ്ങളുടെ കുടുംബം. സ്ഥിരമായി മഴക്കാലത്ത് വെള്ളപ്പൊക്കമുണ്ടാകുന്ന വെള്ളപ്പാട്ട് എന്ന സ്ഥലത്താണ് താമസിച്ചിരുന്നത്. മീനച്ചിലാറ്റിൽ മഴക്കാലത്ത് പെട്ടെന്ന് വെള്ളം പൊങ്ങും. “തവള മുള്ളിയാൽ വെള്ളപ്പൊക്കം” എന്നാണ് അവിടത്തുകാർ തമാശയായി പറയാറുള്ളത്. 1924-ലെ വെള്ളപ്പൊക്കത്തെക്കുറിച്ച് കേട്ടിട്ടുള്ള ഞാൻ 1946-ലെ വെള്ളപ്പൊക്കം നേരിട്ടനുഭവിച്ചു. ഒരു രാത്രിയിൽ ഉറങ്ങിക്കിടന്ന ഞങ്ങൾ കുട്ടികളെ, അച്ഛൻ വിളിച്ചുണർത്തിയപ്പോൾ വെള്ളം ഞങ്ങൾ കിടന്നുറങ്ങിയ കട്ടിലിന്റെ താഴെവരെ എത്തിയിരുന്നു. അച്ഛനും അയൽവാസികളും ചേർന്ന് കട്ടിലുകളും മരസ്സാമാനങ്ങളും മണ്ണെണ്ണവിളക്കിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ വളരെ ധൃതിപ്പെട്ട് കയറുകൊണ്ട് കൂട്ടിക്കെട്ടി. ഞാനും രണ്ട് സഹോദരിമാരും, കൗതുകത്തോടെയും അൽപ്പം പേടിയോടെയും മേശയ്ക്കുമേൽ തണുത്തുവിറച്ച് കുത്തിയിരുന്നു. അകലെനിന്ന് ആളുകൾ കൂക്കിവിളിക്കുന്നത് കേൾക്കാമായിരുന്നു. പട്ടിയുടെ ഓരിയിടലും തുടർച്ചയായി കേട്ടു. അയൽപക്കക്കാരുമൊക്കെ സഹകരിച്ച് കുട്ടികളെ തോളിൽ കയറ്റി കുന്നിൻമുകളിലെ അണ്ണാച്ചിയുടെ വീട്ടിൽ എത്തിച്ചു. കലക്കവെള്ളത്തിനും ചാറ്റൽമഴയ്ക്കും ഇടയിൽ കൂരിരുട്ടത്ത് ചൂട്ടുവീശി നെഞ്ചുവരെ വെള്ളത്തിൽ അവർ നടന്നു. ചുറ്റും വെള്ളം പെരുകിവന്നു; ഇരുട്ടിലെ വെള്ളപ്പൊക്കം.

അണ്ണാച്ചിയുടെ വീട്ടിൽ നാലഞ്ചു കുടുംബക്കാർ അഭയം തേടിയെത്തി. അതിൽ ഹിന്ദുക്കളും ക്രിസ്ത്യാനികളും മുസ്‌ലിംകളും ഉണ്ടായിരുന്നു. അണ്ണാച്ചിയുടെ വീട്ടിൽ പലയിടത്തായി അടുപ്പുകൾ കൂട്ടി എല്ലാവരും പാചകം ചെയ്തു. പല വീടുകളിലെ പല ജാതിക്കാരായ കുട്ടികൾ വരാന്തയിൽ ഒരുമിച്ച് പുതച്ചുകിടന്നു. യക്ഷിക്കഥകൾ പറഞ്ഞു. പേടിച്ചു വിറച്ചു. സ്ത്രീകൾ മണ്ണെണ്ണ വിളക്കിനുചുറ്റും കൂടിയിരുന്ന് വെള്ളപ്പൊക്കത്തെക്കുറിച്ച് സംസാരിച്ചു. അണ്ണാച്ചിയുടെ അമ്മയായ അമ്മുവക്കാൾ ഒരു കാരണവത്തിയെപ്പോലെ എല്ലാവരെയും ആശ്വസിപ്പിച്ചും ശകാരിച്ചും സഹായിച്ചും അവിടെ എല്ലായിടത്തും ഓടിനടന്നു.

കുട്ടികൾ അതുവരെ രുചിച്ചിട്ടില്ലാത്ത കറികൾ പങ്കുവച്ച് ഒരുമിച്ചിരുന്ന് ഊണുകഴിച്ചു. അണ്ണാച്ചിയുടെ വീടിന്റെ മുറ്റത്തേക്കു വെള്ളം കയറി. ഞങ്ങൾ ഇരിക്കുന്ന വരാന്തയിൽ വെള്ളത്തിലൂടെ ഇഴഞ്ഞുവന്ന നീർക്കോലികൾ തലവച്ചു കയറാൻ നോക്കി. അകലെ ഞങ്ങളുടെ വീടിന്റെ മേൽക്കൂര മാത്രം വെള്ളത്തിനു മുകളിൽ കണ്ടു. പറമ്പും പാടവും വഴിയും എല്ലാം മൂടി കലക്കവെള്ളം മാത്രം. അനന്തമായി, ചായയുടെ നിറമുള്ള ജലപ്പരപ്പ്.

1924-ലെ വെള്ളപ്പൊക്കത്തിന്റെ എത്രയോ ഇരട്ടി വിനാശകരമായിരുന്നു 2018-ലെ പ്രളയം. കേരളത്തിലെ ദുരിതാശ്വാസക്യാമ്പുകൾ മനുഷ്യരെല്ലാം ഒരുപോലെയാണ് എന്ന ആശയത്തിന്റെ പ്രതീകങ്ങളായി. മുമ്പ് പരസ്പരം മിണ്ടുകപോലും ചെയ്തിട്ടില്ലാത്തവർ സ്വന്തക്കാരായി ഒരുമിച്ചു താമസിച്ചു. തീരാനഷ്ടങ്ങൾക്കിടയിലും ഒരുമയുടെ സമാശ്വാസം ആളുകൾ പങ്കുവച്ചു. കേരളം ഈ ദുരന്തത്തെയെല്ലാം ധീരമായി അതിജീവിക്കും എന്ന ഉറച്ച വിശ്വാസമാണ് ജനങ്ങൾക്ക് ഊർജം പകർന്നത്.

കേരളത്തിലെ 13 ജില്ലകൾ പ്രളയക്കെടുതി അനുഭവിച്ചു. പത്തനംതിട്ട, ആലപ്പുഴ, എറണാകുളം, ഇടുക്കി, തൃശൂർ, വയനാട് ജില്ലകൾ അതിരൂക്ഷമായ കെടുതികളിലൂടെ കടന്നുപോയി. അഞ്ഞൂറോളം പേരുടെ ജീവൻ നഷ്ടപ്പെട്ടു. 3,91,494 കുടുംബങ്ങളിൽനിന്നായി 14,50,707 പേർവരെ ദുരിതാശ്വാസക്യാമ്പുകളിൽ ജീവിക്കേണ്ട വിധം പ്രളയം രൂക്ഷമായി. പലരും ബന്ധുവീടുകളിൽ അഭയം നേടി. അരക്കോടിയോളം ജനങ്ങൾ കെടുതികൾ നേരിട്ടനുഭവിച്ചു. ഒരുപാട് ഭവനങ്ങൾ തകർന്നു. വീട്ടുപകരണങ്ങൾ ഉപയോഗശൂന്യമായി. രേഖകൾ നഷ്ടപ്പെട്ടവർ നിരവധി. സമാനതകളില്ലാത്ത ഒരു പ്രകൃതിദുരന്തത്തെയാണ് കേരളം അഭിമുഖീകരിച്ചത്.

ഇന്ത്യയിലെ വിവിധ സംസ്ഥാനങ്ങളും ലോകമെമ്പാടുമുള്ള മലയാളികളും കേരളത്തിന്റെ രക്ഷയ്ക്കായി പണവും വസ്തുവകകളും ഇങ്ങോട്ട് എത്തിച്ചു. കേരളസർക്കാർ മാതൃകാപരമായ രീതിയിൽ എല്ലാ രക്ഷാപ്രവർത്തനങ്ങളെയും ഏകോപിപ്പിച്ചു. അന്താരാഷ്ട്രമാധ്യമങ്ങൾ വലിയ വിസ്മയത്തോടെയാണ് ഇതെല്ലാം നോക്കിക്കണ്ടതും റിപ്പോർട്ട് ചെയ്തതും. ഇപ്പോൾ ഫീനിക്സ് പക്ഷിയെപ്പോലെ കേരളം ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പിന്റെ ക്ലേശകരമായ പാതയിലാണ്. മനുഷ്യസ്നേഹം നിറയുന്ന എല്ലാ മനസ്സുകളും ഈ ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പിൽ പങ്കാളികളാകേണ്ടത് അനിവാര്യമായ ധർമ്മമാണ്.

(**'പ്രളയാക്ഷരങ്ങൾ'** എന്ന കൃതിയുടെ ആമുഖം)

- വൈശാഖൻ

- ദുരിതങ്ങൾക്കൊപ്പം മഹത്തായ ജീവിതപാഠങ്ങളും പകർന്നുനൽകിയാണ് പ്രളയം കടന്നു പോയത് - പാഠഭാഗവും വർത്തമാനകാല കേരളീയസാഹചര്യങ്ങളും വിശകലനം ചെയ്ത് പ്രസ്താവന യോട് പ്രതികരിക്കുക.

- "ഇപ്പോൾ ഫീനിക്സ് പക്ഷിയെപ്പോലെ കേരളം ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പിന്റെ ക്ലേശകരമായ പാത യിലാണ്."

  പ്രളയത്തിൽനിന്നുള്ള കേരളത്തിന്റെ അതിജീവനത്തെ വിശേഷിപ്പിക്കുന്നതിന് അടിവരയിട്ട പ്രയോഗം എത്രമാത്രം പര്യാപ്തമാണെന്ന് വിലയിരുത്തുക. ഇതുപോലുള്ള കൂടുതൽ പ്രയോഗ ങ്ങൾ കണ്ടെത്തി വിശദീകരിക്കുക.

- "കേരളം ഈ ദുരന്തത്തെയെല്ലാം ധീരമായി അതിജീവിക്കും എന്ന ഉറച്ച വിശ്വാസമാണ് ജന ങ്ങൾക്ക് ഊർജം പകർന്നത്."

  -ഏതു പ്രതിസന്ധിയെയും മനക്കരുത്തുകൊണ്ട് നേരിടാൻ കഴിയും. ആത്മവിശ്വാസംകൊണ്ട് പ്രതിബന്ധങ്ങളെ അതിജീവിക്കാൻ കഴിഞ്ഞവരെക്കുറിച്ച് നിങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ടാവുമല്ലോ. ഇത്തരത്തിൽ നിങ്ങളെ ആകർഷിച്ച ഒരു വ്യക്തിയെയോ സംഭവത്തെയോ കുറിച്ച് വിവരണം തയാറാക്കുക.

- ലോകത്തെങ്ങും പ്രളയബാധിതപ്രദേശങ്ങളിൽ മാരകമായ പകർച്ചവ്യാധികളാൽ ലക്ഷക്കണക്കിന് ആളുകൾക്ക് ജീവഹാനി സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇത്തരമൊരു അനുഭവം പ്രകൃതിസ്നേഹിയായ കല്ലേൻ പൊക്കുടൻ 'എന്റെ ജീവിത'ത്തിൽ ആവിഷ്കരിക്കുന്നത് വായിക്കൂ:

  "വെള്ളപ്പൊക്കത്തിലടിഞ്ഞ മാലിന്യങ്ങളും അഴുക്കുവെള്ളവും മൂലമാകാം, പെട്ടെന്ന് കോളറ പടർന്നു. മൺകലം വീണുടയുന്നതുപോലെ ഒന്നോ രണ്ടോ പ്രാവശ്യം ഛർദിയും വയറിളക്കവും. നല്ല കരുത്തുള്ളവർ മാത്രമാണ് രണ്ടോ അതിലധികമോ തവണ ഛർദിച്ചിരുന്നത്. അല്ലാത്തവർ അതിന് മുമ്പുതന്നെ മരിക്കും. നാട്ടിൽ നിരന്തരം മരണം സംഭവിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അച്ഛനും ഇട ച്ചേരിയൻ വിരുന്തനും കല്ലേൻ കുണ്ടനും ചേർന്നാണ് മരിച്ചവരെ ചുമലിൽ എടുത്ത് കണ്ടത്തിന്റെ വരമ്പിലും ചെമ്മീൻബണ്ടിന്റെ അരികിലും കുഴിച്ചിട്ടത്. കുഴിച്ചിടുക എന്നല്ല, 'മാന്തിപ്പൊത്തുക' എന്നേ പറയാനാകൂ. കാരണം, ഒന്നിനു പിറകേ ഒന്നായി മരണം തുടർന്നുകൊണ്ടിരുന്നു."

  - പ്രളയാനന്തരം പടർന്നുപിടിക്കാനിടയുള്ള രോഗങ്ങളെ നേരിടുന്നതിന് നാം എടുക്കേണ്ട മുൻകരുതലുകൾ എന്തെല്ലാം? ലഘുലേഖ തയാറാക്കുക.

- 'മാനവികതയുടെ തീർഥം' എന്ന ശീർഷകം പാഠഭാഗത്തിന് എത്രത്തോളം യോജിക്കുന്നുണ്ട്? സമർഥിക്കുക.

കീർത്തിമുദ്ര

അവസാനത്തെ അരങ്ങേറ്റമാണ്; കളിയോഗത്തോടു വിടവാങ്ങുന്നതിനു തൊട്ടുമുമ്പുള്ള കളി. ചുട്ടിയിടാനായി ആശാൻ അണിയറയിൽ കടന്നു. ക്ഷണിക്കപ്പെട്ട സദസ്സാണ് അന്നത്തേത്. ഗവർണരും മുഖ്യമന്ത്രിയും കളികാണാനായി വരുന്നുണ്ട്. മുഖ്യമന്ത്രിയാണ് കലാതിലകമെന്ന കീർത്തിമുദ്ര നൽകുന്നത്. അന്നേവരെയുള്ള സേവനങ്ങളെ വകയിരുത്തിക്കൊണ്ടാണ് കമ്മിറ്റിക്കാർ തനിക്കത് നൽകാൻ തീരുമാനിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഇനി മുതൽക്ക് കളിയോഗത്തിൽ പങ്കെടുക്കേണ്ട. ആശാന് തളർച്ച തോന്നി. കളിയരങ്ങത്തുനിന്ന് വിടവാങ്ങുന്നതോടെ താൻ താനല്ലാതായിത്തീരുന്നു. വയസ്സ് എൺപത്തിയെട്ടായി. പതിമൂന്നാമത്തെ വയസ്സിൽ കച്ചകെട്ടിയതാണ്. പതിമൂന്നാമത്തെ വയസ്സിലേ നടനായി. വേറെ മാർഗങ്ങളൊന്നുമില്ലായിരുന്നു അന്ന് ജീവിക്കാൻ. മുക്കാൽ നൂറ്റാണ്ടാണ് തന്റെ മുമ്പിലൂടെ കടന്നുപോയിരിക്കുന്നത്. അതും കളിയരങ്ങിലൂടെ. ഇന്നത്തേയും അന്നത്തേയും ജീവിതത്തെ താരതമ്യപ്പെടുത്തുക വയ്യാ. വളരെയേറെ കഷ്ടപ്പാടുകൾ സഹിച്ചിട്ടുണ്ട്. നിരവധി നാഴികകൾ കളിപ്പെട്ടി തലയിലേറ്റിക്കൊണ്ട് നടന്നിട്ടുണ്ട്. ഇന്നത്തെ ചെറുപ്പക്കാരായ കളിയോഗത്തിലെ കുട്ടികൾക്കെന്തറിയാം? അവരൊക്കെ കലയെ കാര്യമായെടുക്കുന്നുണ്ടോ എന്നുറപ്പിച്ചു പറഞ്ഞുകൂടാ. ചിലരൊക്കെയുണ്ട്. ഇല്ലെന്നു പറയുന്നില്ല. വിരലിലെണ്ണാവുന്നവർ മാത്രം.

കളിയരങ്ങെന്നുവച്ചാൽ ദൈവസന്നിധി എന്നേ താനെന്നും കരുതിയിട്ടുള്ളൂ. മറ്റെന്തെങ്കിലും കരുതാനുള്ള ധിക്കാരമോ പരിഷ്കാരമോ തന്നെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളമുണ്ടായിട്ടില്ല. താനെന്നും തന്റെ ഗുരുനാഥന്മാരെ അനുസരിച്ചിരുന്നു. അനുസരണയും അച്ചടക്കവും പ്രയത്നിക്കാനുള്ള സന്നദ്ധതയുമാണ് ഒരു കലാകാരന് ആദ്യമായുണ്ടാകേണ്ടത്. അതുണ്ടായിക്കഴിഞ്ഞാൽ മുഖമുദ്ര താനേ വാർന്നുവീണുകൊള്ളും. താൻ കെട്ടിയാടുന്ന കഥാപാത്രങ്ങളിൽ സ്വന്തം വ്യക്തിമുദ്ര വാർന്നുവീണിട്ടുണ്ടോ എന്നറിഞ്ഞുകൂടാ. ശിഷ്യന്മാരൊട്ടേറെയുണ്ട്. എല്ലാവരും തന്നെ ആശാനെന്നു വിളിക്കുന്നു. പ്രായംചെന്നതു കൊണ്ടുള്ള വിളിയാണെങ്കിൽ താനതിനെ കാര്യമായെടുക്കുന്നില്ല. അല്ല, നല്ലൊരു വേഷക്കാരനെന്ന ബോധത്തോടുകൂടിയ വിളിയാണെങ്കിൽ തനിക്കതിൽ അഭിമാനമുണ്ട്. ഇന്ന് ഒന്നിനും വയ്യാതായി. ക്ഷീണം, തലചുറ്റൽ, കാസശ്വാസം- എല്ലാ രോഗങ്ങളും വന്ന് വലയം ചെയ്തിരിക്കയാണ്. പലതും മോഹിച്ചവനാണ്. മോഹിച്ചതൊന്നും കിട്ടണമെന്നില്ല. വിധിച്ചതേ കിട്ടൂ. താനൊരുത്തിയെ സ്നേഹിച്ചു, മോഹിനിയാട്ടക്കാരി കുഞ്ഞുലക്ഷ്മിയെ, കിട്ടിയില്ല. പുകപോലെ മനസ്സിൽ നിന്നു മാഞ്ഞുപോയിട്ടു കാലമെത്രയായെന്നോ! ഈ

ലോകത്തിൽ ഒന്നും ശാശ്വതമായിട്ടില്ല. എല്ലാം മറഞ്ഞുപോകുന്നു. കലയും കാമിനിയുമെല്ലാംതന്നെ.

തന്റെ വേഷംകണ്ട് കൺകുളിർത്തുപോയവരുണ്ട്. അന്നു തന്റെ വേഷം സ്വയംവരത്തിലെ ശ്രീകൃഷ്ണനായിരുന്നു. യൗവനത്തിലേക്കു പ്രവേശിച്ച കൃഷ്ണനാണ് സ്വയംവരകൃഷ്ണൻ. വയസ്സ് ഇരുപത്തിരണ്ടാണ്. വൃന്ദാവനതീരത്തെ രാധ തന്നെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം കുഞ്ഞുലക്ഷ്മിയായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് തനിക്ക് നിത്യകാമുകനായ കൃഷ്ണന്റെ വേഷം തന്മയത്വത്തോടെ അഭിനയിക്കാൻ കഴിഞ്ഞു. അഭിനയിക്കുന്നത് സ്വയംവരകൃഷ്ണന്റെ ഭാഗമാണ്. പല കഥകളും മനസ്സിലേക്കോടിയെത്തുന്നു. ഇപ്പോൾ ആർക്കെങ്കിലും ആവക കഥകളെക്കുറിച്ചോർമ്മയുണ്ടോ? എങ്കിലും ആ ചിത്രങ്ങൾ ആശാന്റെ മുന്നിൽ തിരശ്ശീലയ്ക്കു മുന്നിലെന്നപോലെ കാണാൻ തുടങ്ങി. അണിയറയിലെ കളിപ്പെട്ടിമേൽ ആശാൻ ചാരിയിരുന്നു.

ശ്രീകൃഷ്ണപരമാത്മാവായി താനെവിടെയും നിറഞ്ഞുനിന്നിരുന്നു; അണിയറയിലും അരങ്ങത്തും ഒരുപോലെ. യൗവനം അവസാനിച്ചപ്പോഴാണോ എന്നറിഞ്ഞുകൂടാ, ശ്രീകൃഷ്ണന്റെ ഭാഗം അഭിനയിച്ചിരുന്ന തനിക്ക് പിന്നീടഭിനയിക്കാൻ കിട്ടിയ വേഷം യവനന്റേതായിരുന്നു. വിപരീതമുഖങ്ങൾ. ഒന്ന് യൗവനത്തിന്റെ, പ്രേമത്തിന്റെ, ആദരവിന്റേത്. മറ്റേത് ക്രൂരതയുടെ, രൗദ്രതയുടെ, ശൂരതയുടെ. വൃദ്ധശൂരനായ യവനന്റെ ഭാഗമെടുത്തപ്പോഴും തന്നെപ്പറ്റി ആളുകൾ പുകഴ്ത്താൻ തുടങ്ങി. വേഷക്കൊഴുപ്പിൽ ആശാന്റെ യവനനെ വെല്ലാൻ ആരുമില്ലെന്ന് വിധിയെഴുതി വിവരമുള്ളവർ. താനെന്നും ഇന്നും കലാസപര്യക്കുവേണ്ടി ജീവിതമുഴിഞ്ഞുവച്ചവനാണ്. പക്ഷേ, വേഷങ്ങളിൽ വന്ന വ്യതിയാനത്തിൽ വേദന തോന്നിയിരുന്നു. കൃഷ്ണന്റെ കഥയാടുമ്പോൾ താൻ തന്നിൽനിന്നും ഉയർന്നുപൊങ്ങി. ശത്രുസംഹാരകനും മിത്രരക്ഷകനും നിത്യകാമുകനുമായ കൃഷ്ണനിലൂടെ ജീവിച്ചു.

“അരിമാവും മനയോലയും തയാറായി. ഇനി ഇരിക്കാം.” ചുട്ടിക്കാരൻ വന്നറിയിച്ചപ്പോഴാണ് ആശാൻ ഓർമ്മകളിൽനിന്നുണർന്നത്. അണിയറയിൽ ആശാന്റെ കണ്ണുകൾ ചുറ്റിനടന്നു. കോപ്പുകൾ സൂക്ഷിക്കുന്ന കളിപ്പെട്ടികൾ, തുറന്ന പെട്ടികൾക്കിടയിലൂടെ കാണുന്ന മരമോന്തകൾ, കിരീടങ്ങൾ -എല്ലാം കണ്ടു. ആ കൂട്ടത്തിൽ സ്വയംവരകൃഷ്ണന്റെ കിരീടവും ദൃഷ്ടിയിൽപ്പെട്ടു. നാലുഭാഗത്തും മയിൽപ്പീലി നിരത്തി കുത്തിയിട്ടുള്ള കൃഷ്ണന്റെ കിരീടം, മറ്റു കിരീടങ്ങളിൽനിന്നു വ്യത്യസ്തമാണ്. അണിയറയുടെ ഒരു മൂലയിൽ പ്രത്യേക പീഠത്തിന്മേലിരിക്കുന്ന ആ കിരീടം തന്റെ തലയ്ക്കു പാകത്തിന് തീർപ്പിച്ചതായിരുന്നു. ഇന്നത് ഉപയോഗിക്കാതെ വെറുതെയിരിക്കുകയാണ്. ആശാൻ കിരീടം തൊട്ടു വന്ദിച്ചു; നമസ്കരിച്ചു. എന്തുകൊണ്ടോ കണ്ണു നിറഞ്ഞിരുന്നു.

സാധാരണഗതിയിൽ പകലൂണുകഴിഞ്ഞു ചുട്ടിക്ക് ഇരിക്കുകയാണ് പതിവ്. അന്ന് ആശാനൊന്നും കഴിച്ചിരുന്നില്ല. ഏകാദശി നോയ്മ്പാണ്. അതും സ്വർഗവാതിലേകാദശി. വിശേഷപ്പെട്ട ദിവസം. പകലന്ന് രണ്ടുതവണ തലചുറ്റി. ഇപ്പോഴും ഒരു മയക്കം ബാധിച്ചപോലെയുണ്ട്. സാരമില്ല. ഇന്നത്തോടുകൂടി ഇനി മേലാൽ വേഷമിടേണ്ടതില്ലല്ലോ. അതുകൊണ്ട് കാണികളെ സ്തംഭിപ്പിക്കണം. യവനനെ കണ്ടാൽ ഞെട്ടുകതന്നെ വേണം. ആ വേഷം കണ്ടാൽ തന്റെ പ്രായം ഏതാണെന്ന് ഒരിക്കലും കാണികൾക്ക് പറയാനിടവരരുത്. തെല്ലുനേരം ധ്യാനനിമഗ്നനായി ഇരുന്നു. ധ്യാനത്തിനുശേഷം കണ്ണുമിഴിച്ചു. ഒരിളനീര് കൊണ്ടുവരാൻ അണിയറസൂക്ഷിപ്പുകാരനോടു പറഞ്ഞു.

ചെത്തിയ ഇളനീർ കണ്ണുതുരന്ന് ആശാന്റെ മുന്നിലേക്ക് ശിഷ്യന്മാരിൽ ഒരുവൻ നീക്കിവച്ചു. ഇളനീരിന്റെ വെള്ളം മുഴുവൻ കുറേശ്ശെ കുറേശ്ശെയായി ഇറക്കി. തൊണ്ടക്കുഴിയിലൂടെ ഇളനീർ അകത്തേക്കൊഴുകിപ്പോയപ്പോൾ ഉള്ളിലെ കഫക്കെട്ടിന് തെല്ലൊരാശ്വാസം ലഭിച്ചതുപോലെ തോന്നി. ക്ഷീണം വിട്ടകന്നിരിക്കുന്നു. നവോന്മേഷം തളർന്ന സിരകളിൽ പടർന്നു.

ചുട്ടിക്കാരൻ, ആശാന്റെ മുഖത്ത് പഴുപ്പ് മനയോല തേച്ചു. വേഷവിധാനങ്ങൾ പൂർത്തിയായി. രണ്ടറ്റത്തേക്കും എഴുന്നുനിൽക്കുന്ന തേളിന്റെ ആകൃതിയിലുള്ള മീശ കണ്ടപ്പോൾ ആശാന് ഉള്ളിൽ ചിരിവന്നു. പുരികക്കൊടിയിലെ കട്ടപിടിച്ച മഷി വിരൽത്തുമ്പുകൊണ്ട് തൊട്ടുമിനുക്കി. മുഖത്തെ മേക്കപ്പ് പൊടിപൊടിച്ചിരിക്കുന്നു. യവനന്റെ വെള്ളത്തലപ്പാവെടുത്തണിഞ്ഞു. ചുവന്ന ഉറുമാൽ തലപ്പാവിനു മുകളിൽ ചേർത്തുകെട്ടി. കഴുത്തുമുതൽ പാദംവരെ നീണ്ടുകിടക്കുന്ന പട്ടാണിയുടെ ഉടുപ്പിട്ടു. ഉടുപ്പിനടിഭാഗത്തു നിറയെ തൊങ്ങലുകളാണ്. വാളും പരിചയും കൈയിലെടുത്തു. പതുക്കെ ചുഴറ്റിമിന്നിച്ചു. വായ്ത്തലയുടെ മൂർച്ച നോക്കുന്ന മട്ടിൽ വിരലുകളെക്കൊണ്ട് അരുകു തടവി. അരങ്ങത്തേക്കുള്ള പുറപ്പാടാണ്.

അരങ്ങത്ത് സപ്തവർണങ്ങളിലുള്ള തിരശ്ശീല പൊന്തി. മദ്ദളത്തിന്റെയും ഇലത്താളത്തിന്റെയും പതിഞ്ഞ ശ്രുതി ഉച്ചസ്ഥായിയിലായി. ചിലങ്കയുടെ ശബ്ദം കേട്ടു. പീലിത്തിരുമുടിവച്ച കിരീടവും ചുവന്ന ഉറുമാൽ കെട്ടിയ തലപ്പാവും തിരശ്ശീലയുടെ നെറുകയിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു.

“വേഷം വരാറായി. കൃഷ്ണനും യവനനും തമ്മിൽ ഏറ്റുമുട്ടുന്ന രംഗമാണ്. ആശാന്റെ യവനനാണ്. അരങ്ങൊഴിയുന്നതിനു മുമ്പായുള്ള അവസാനത്തെ വേഷം. അതുകൊണ്ട് അരങ്ങുതകർക്കുന്ന കളിയാവും.” ഏതോ കളിബ്ഭ്രാന്തൻ തൊട്ടടുത്തിരിക്കുന്ന ആളെ ബോധ്യപ്പെടുത്താനായി പറഞ്ഞു. അയാൾ തിരശ്ശീല നീങ്ങുന്നതും നോക്കി അക്ഷമനായി ഇരിക്കുകയാണെന്ന വസ്തുത ഉപദേഷ്ടാവിനറിഞ്ഞുകൂടായിരുന്നു.

തിരശ്ശീല താണു. കളിവിളക്കിന്റെ എരിഞ്ഞുപടരുന്ന നാളങ്ങൾ. ചുണ്ടപ്പൂവിന്റെ ശോണിമപുരണ്ട കണ്ണുകൾ നാളങ്ങളിൽ ഉരുകി. ക്രൗര്യത്തിന്റെ ഗർജനം മുഴങ്ങി. കൃഷ്ണൻ യവനനെ കണ്ടു. ദ്വന്ദ്വയുദ്ധത്തിനു തയാറായിവന്ന യവനനിൽനിന്ന് ഒഴിഞ്ഞുമാറാനിച്ഛിക്കുന്നപോലെ കൃഷ്ണൻ മുന്നോട്ടു നടന്നു. തൊട്ടുപിന്നാലെ യവനൻ വാളും പരിചയുമിളക്കിക്കൊണ്ട്. കൃഷ്ണന്റെ മുഖം യവനന് കണ്ടുകൂടാ. മറച്ചുപിടിച്ചിരിക്കയാണ്. പിന്നാംപുറത്തു ചെന്ന് കൃഷ്ണന്റെ തലമുടി ഘ്രാണിച്ചു. ദേവഗന്ധമേറ്റ അസുരനെപ്പോലെ യവനൻ മൂക്കു വിടർത്തിപ്പിടിച്ചു. മൂക്ക് വിടർത്തിയപ്പോൾ താടിയും മീശയും കണ്ണും ഒരുപോലെ വിറച്ചുതുള്ളി. കലികൊണ്ട് ജ്വലിച്ച യവനൻ കൃഷ്ണനെ മുഷ്ടിചുരുട്ടി പ്രഹരിക്കാനോങ്ങി. ആളിക്കത്തുന്ന ക്രോധാഗ്നിയിൽ കൃഷ്ണൻ ചാമ്പലായിപ്പോകുമോ?

ജരാസന്ധന്റെ മിത്രമാണ്; പരസഹസ്രം തുലുക്കപ്പടയുടെ അനിഷേധ്യനേതാവ്. യവനനെ യുദ്ധത്തിൽ തോൽപ്പിക്കുകയെന്നുള്ളത് അത്ര എളുപ്പമല്ല. കരുത്തനായ പ്രതിയോഗിയുടെ കാലുവാരാനെന്തു വഴിയെന്ന് കൃഷ്ണൻ ആലോചിക്കുകയായിരുന്നു. ഗത്യന്തരമില്ലാതായപ്പോൾ ഏറ്റുമുട്ടേണ്ടിവന്നു.

അരങ്ങത്തുനടന്ന കൃഷ്ണന്റെയും യവനന്റെയും ഏറ്റുമുട്ടൽ കാണികളെ ശ്വാസംവിടാതെ പിടിച്ചിരുത്തി. രണ്ടു മികച്ച വേഷങ്ങളാണ്. വേഷത്തേക്കാൾ മികച്ച മെയ്‌വഴക്കമുള്ള ആശാന്റെ യവനൻ വായുവിൽ കിടന്ന് പടവെട്ടി. പരിചയും വാളും ഇളകിമറിഞ്ഞു. കൃഷ്ണനുമായേറ്റുമുട്ടി മരിക്കുന്നവർക്ക് മോക്ഷമുണ്ടെന്നാണ് പുരാണങ്ങൾ ഘോഷിക്കുന്നത്. പടവെട്ടി തളർന്ന ആശാൻ അരങ്ങത്ത് തളർന്നുവീണു. കൃഷ്ണന്റെ

NT-697-2-MALAYALAM-8-AT-VOL.2

പാദാരവിന്ദത്തിൽത്തന്നെ തളർന്നുവീണ യവനൻ അരങ്ങത്തുനിന്ന് എഴുന്നേൽക്കാതെ കണ്ടപ്പോൾ ആളുകൾക്ക് ഉൽക്കണ്ഠയായി. എന്തുപറ്റി ആശാന്? സദസ്സിൽവച്ച് ചേങ്ങിലക്കാരനും ഇലത്താളക്കാരനും കുലുക്കിവിളിച്ചു. കൈപിടിച്ച് എഴുന്നേൽക്കാറാണ് പതിവ്, വൻകിട വേഷങ്ങൾ അരങ്ങ് തിമർത്താടിത്തളർന്നാൽ.

ആശാന്റെ കൈ കടന്നുപിടിച്ചപ്പോൾ ഏതാണ്ട് തണുത്തുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. മനയോല തേച്ച മൂക്കിന്മേൽ കളിയോഗത്തിലെ ആളുകൾ വിരൽവച്ചു നോക്കി. ഇല്ല, ശ്വാസമില്ല. കീർത്തിമുദ്ര ആശാൻ നേടിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു; എന്നന്നേക്കുമായി. അനൗൺസർ പ്രഖ്യാപിച്ചു: "ഇതോടെ കളി അവസാനിച്ചിരിക്കുന്നു, ആശാന്റെ കീർത്തിമുദ്രാദാനം നടത്താൻ നിർവാഹമില്ല. അദ്ദേഹം തളർന്നു കിടക്കുകയാണ്."

കഥ അവസാനിക്കുന്നതിനുമുമ്പ് തിരശ്ശീല വീണു.

(അനുഭവങ്ങളുടെ നേർരേഖകൾ) – ഉണ്ണികൃഷ്ണൻ പുതൂർ

- "ആശാൻ കിരീടം തൊട്ടുവന്ദിച്ചു, നമസ്കരിച്ചു. എന്തുകൊണ്ടോ കണ്ണു നിറഞ്ഞു." ആശാന്റെ കണ്ണു നിറഞ്ഞതിന് കാരണമെന്താവാം?
- "ശ്രീകൃഷ്ണപരമാത്മാവായി, താനെവിടെയും നിറഞ്ഞുനിന്നിരുന്നു. അരങ്ങത്തും അണിയറയിലും ഒരുപോലെ."

  "ആശാന്റെ 'യവനനെ' വെല്ലാൻ ആരുമില്ലെന്നു വിധിയെഴുതി വിവരമുള്ളവർ."

  ഈ പ്രസ്താവനകളെ മുൻനിർത്തി വ്യത്യസ്ത വേഷങ്ങളോടുള്ള ആശാന്റെ മനോഭാവം ചർച്ചചെയ്യുക.
- അരങ്ങൊഴിയുന്ന ആട്ടക്കാരനെ അവലംബിച്ചെഴുതിയ 'കീർത്തിമുദ്ര' എന്ന കഥയ്ക്ക് ഒരു ആസ്വാദനം എഴുതുക.

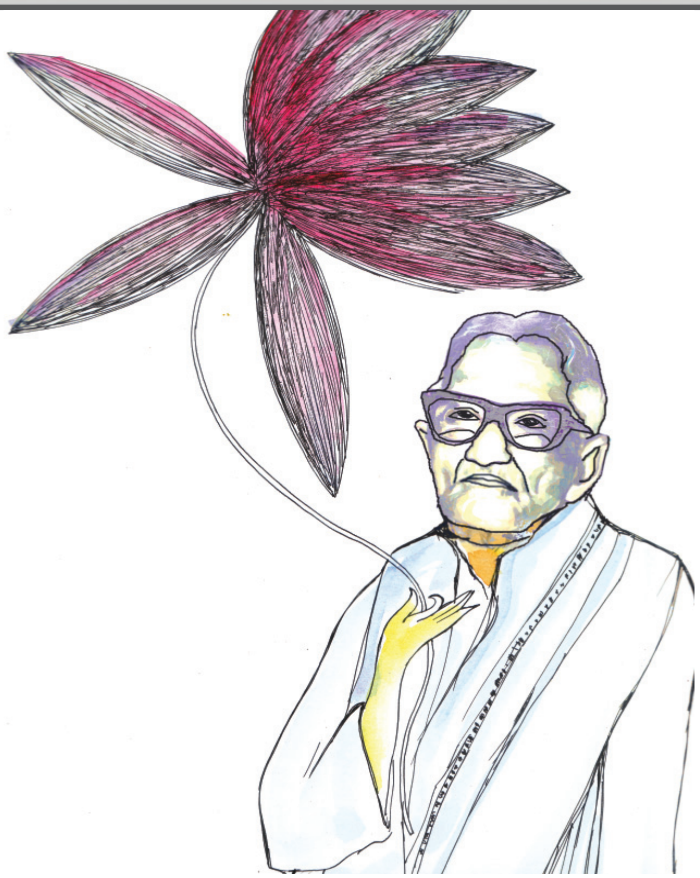

'കളിയച്ഛൻ' ജനിക്കുന്നു

ഒറ്റപ്പാലത്തു പോയി. ഹൈസ്കൂൾ മുറ്റത്തെ പന്തലിൽ പരിഷൽസമ്മേളനം - സാഹിത്യപൂരം. തലയെടുപ്പുള്ള ആനകൾ നിരന്നിരിക്കുന്നു. ഉദ്ഘാടനത്തിനു ഡോക്ടർ രാധാകൃഷ്ണൻ വന്നു. മഹാകവി വള്ളത്തോൾ സംസ്കൃതമംഗളപത്ര സ്വർണമാല സമർപ്പിച്ചു. രാധാകൃഷ്ണന്റെ പ്രസംഗവെള്ളച്ചാട്ടം.

തർജമയ്ക്ക് എൻ.വി. കൃഷ്ണവാരിയർ. ഉള്ളം കൈയിൽ സമുദ്രമെടുത്ത് ആചമിച്ച അഗസ്ത്യനായി വാരിയർ ആ മഹാസദസ്സിന്റെ വേദിയിൽ ജ്വലിച്ചു.

കരഘോഷം മുഴങ്ങി. ഇതാണു പ്രസംഗം. ഇതാണു തർജമ. കുത്തിയൊലിക്കുന്ന രണ്ടു പ്രവാഹങ്ങൾ. കൃഷ്ണവാരിയർ എന്തെന്നു മഹാജനം മനസ്സിലാക്കി. 'കഴിവുകളുടെ ആവനാഴിയിലെ ഒരസ്ത്രം മാത്രമാണിത്-' വാരിയരുടെ കൂസലില്ലാത്ത അമർത്തിയ പുഞ്ചിരി സൂചിപ്പിച്ചു.

രാധാകൃഷ്ണൻ ആശ്ചര്യഭാരത്തോടെ വാരിയരെ നോക്കി. ആ ചെറിയ മനുഷ്യന്റെ വലിയ തല - സദസ്സിനു ചോദ്യചിഹ്നമായി. സ്വന്തമായി ഇംഗ്ലീഷ് പഠിച്ചൊരു മനുഷ്യൻ രാധാകൃഷ്ണന്റെ പ്രസംഗം അതേ ചൂടോടെ, വെളിച്ചത്തോടെ, ശ്വാസം വിടാതെ മലയാളത്തിലേക്ക് ആവാഹിച്ചു. കൈക്കരുത്തുള്ള മന്ത്രവാദി. ഇംഗ്ലീഷിലെ ചില പദങ്ങൾക്കു മലയാളത്തിൽ വാക്കുകളില്ല എന്നു സ്വന്തം അജ്ഞത പുറത്തിടുന്ന വെറും ഡിഗ്രിക്കാർക്ക് ആ തർജമ ചാട്ടയടിയായി.

ആദ്യമായി മഹാകവി ജി. കവിത ആദ്യമായി വായിച്ചു. അന്തസ്സുള്ള മനുഷ്യൻ, കഴിവുള്ള കവി, ആഴമുള്ള കവിത.

വൈലോപ്പിള്ളിയും ഒളപ്പമണ്ണയും കവിത വിളമ്പി. പനിനീർപ്പൂവും ചെമ്പകപ്പൂവും ആ വേദിയിൽ ചിതറി.

നാളെ ജി. അധ്യക്ഷൻ. കവിത വായിക്കണം.

വിഷയംപോലും ചിന്തിച്ചിട്ടില്ല. മനസ്സു മറ്റേതോ ലോകത്തിൽ അലയുന്നു.

സന്ധ്യക്കു ലക്കിടി വണ്ടിയിറങ്ങി. ഭാരതപ്പുഴ, വറ്റാത്ത കവിത - കണ്ണിലും കരളിലും. ഈ അനുഭൂതി പകർത്താൻ പറ്റുന്നില്ല. ആ മലയുടെ ചിത്രങ്ങൾ, അലൗകികാനുഭൂതി പകർത്താൻ പറ്റുന്നില്ല.

അരുണോദയത്തിനുമുമ്പു കവിതയുണ്ടാകണം, ഉണ്ടാക്കണം. മംഗലത്തെ കൊച്ചുവീട്. പാവപ്പെട്ട അമ്മുക്കുട്ടിടീച്ചർ. മുക്കിൽ മുനിഞ്ഞിരിക്കുന്ന ഭാഗവതർ. കണ്ണീർ കുടിക്കുന്ന മാധവിയമ്മ. എല്ലാം തലയിൽ കേറിയിരിക്കുന്നു. കവിത. രാത്രി കവിത വരണം. കണ്ണൂരുനിന്നു വണ്ടികേറി. ആൾത്തിരക്കിനിടയിൽ ഇരുന്നു കോഴിക്കോട്ടിറങ്ങുംമുമ്പ് റേഡിയോകവി സമ്മേളനത്തിനുള്ള കവിത എഴുതിത്തീർക്കുന്ന മനസ്സിന് - മാതൃഭൂമി വിശേഷാൽപ്രതിക്കുള്ള കവിത ബസ്സ് യാത്രയിൽ ഒരുക്കിവന്ന മനസ്സിന് - അഞ്ചു മിനിട്ടിനകം ഇരുന്നൂറുവരി കവിത നെയ്തുവന്ന ഈ മനസ്സിന് എന്തുപറ്റി? മലയാളമുൻഷിപ്പണി - ആ നിലവിളി, കവിയെ കൊന്നുവോ? അറിയില്ല. ഒന്നും അറിയാൻ പറ്റുന്നില്ല. ഹൃദയം ചുടുനെടുവീർപ്പിട്ടു. ഭാരതപ്പുഴവക്ക്. നീലരാത്രി, വൈരപ്പൊടി ചിതറിയ ആകാശം. ദൂരെ മങ്ങിയ മലനിര. പുഴയുടെ ഏകാന്തശാന്തസംഗീതം. കാളവണ്ടികൾ, ഉറങ്ങുന്ന കടവുതോണി. ഇണങ്ങിയ ശ്രുതി. പാട്ടു വരുന്നില്ല.

കവിതയെഴുത്തു കഴിഞ്ഞ മഹാകാശം ചോദിച്ചു: “തന്റെ കവിത എന്തായി?”

“ഒന്നുമായില്ല.”

വാതിൽ തുറന്നു പടിയിലിരുന്നു. കുറേക്കഴിഞ്ഞു കിടന്നു. ഭാവനാലോകം ആവാഹിച്ചു. പറ്റുന്നില്ല. വെള്ളക്കടലാസിരുന്നു മുഷിയുന്നു. പേന കോട്ടുവായിടുന്നു. കഷ്ടം! കവിത വരുന്നില്ല. ഏഴുമണിക്കാണ് ഒറ്റപ്പാലം വണ്ടി. അഞ്ചിനു കുളിയും മറ്റും കഴിയണം. തിരുത്തും അസ്സലെഴുത്തും ഒറ്റപ്പാലത്തു ചെന്നാവാം.

കവിതയുടെ കരടുപകർപ്പെങ്കിലും കീശയിലിരുന്നേ പറ്റൂ.

പണ്ട് ഒന്നുരണ്ടു സമ്മേളനത്തിൽ സ്റ്റേജിൽക്കേറി പെട്ടെന്നു തോന്നിയ കവിത ചൊല്ലീട്ടുണ്ട്. നിമിഷകവിതകൾ എഴുതാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഇതു പരിഷത്താണ്. അങ്ങനെ പറ്റില്ല.

പുഴയലകൾ എത്തിനോക്കി അന്വേഷിച്ചു: “എന്തായി കവീ?”

ദേഷ്യം വന്നു. മിണ്ടിയില്ല.

പാതിരാക്കാറ്റ് കതകുമുട്ടി-“ഉറക്കത്തിൽപ്പെടരുത്; വേഗമാകട്ടെ.”

തലേ ദിവസം കൂടാളി വലിയനമ്പ്യാർ പറഞ്ഞ വിഷയം - കഥകളിയുടെയും വേഷത്തിന്റെയും - കഥ പെട്ടെന്നു മിന്നൊളിയായി മനസ്സിൽ പാളി.

ജീവിതമാകെ തിളങ്ങി. ഏതോ ദർശനമുണ്ടായി.

പടയ്ക്കുമുമ്പ് ഒതേനൻ വാളും പരിചയും പൂത്തറയിൽവച്ചു തൊഴുതു കുമ്പിട്ടെടുക്കുമ്പോലെ പേനയും കടലാസും വിശ്വമഹാകവിയുടെ പൊൻചേവടിയിൽവച്ചു ധ്യാനിച്ചു. മനസ്സു പറഞ്ഞു: “നീ കവി, ഞാൻ പേന. മഷിയൊലിക്കുന്ന, വില കുറഞ്ഞ പേന.” ഇഷ്ടമുണ്ടെങ്കിൽ, ആവശ്യമുണ്ടെങ്കിൽ ഈ പേനയെടുക്കാം, എഴുതാം, എഴുതിക്കാം.

മിന്നലും ഇടിയും മഴയും ഒപ്പം. വിഷയവും ഭാവനയും രചനാശില്പവും വരികളും ഒപ്പം. ഒരു ഇടവപ്പാതിമഴ. ആകാശം കടലിരമ്പമായി. എന്നാൽ ഭൂമിക്കു ചില വെള്ളത്തുള്ളികൾ മാത്രം.

നനഞ്ഞ മഴ ആ മാറാലമുറിക്കുള്ളിൽ. കവി ചൊല്ലി. പേന പകർത്തി. കരിമ്പുഴുപോലെ ഇഴയുന്ന അക്ഷരങ്ങൾ. എനിക്കിതു വായിക്കാൻ പറ്റുന്നില്ല.

മെഴുകുതിരി മൂന്നെണ്ണം എന്നെ രക്ഷിക്കാൻ ആത്മാഹുതി ചെയ്തു. നാലാംമെഴുകുതിരി മരിക്കുംമുമ്പ് കരടു പകർത്തി. ഇരുട്ടിൽ മുങ്ങിത്തപ്പി മനസ്സിനൊരു മുത്തുമണി കിട്ടി. ആശ്വാസമണി.

കതകു തുറന്നു. പുതിയ പ്രഭാതം. സ്വർണം വിളയുന്ന കിഴക്കേ ദിക്ക്. ചെങ്കതിർമാല ചൊരിയുന്ന ഉദയസൂര്യപ്രഭ.

നിളാകല്ലോലങ്ങൾ ആ കാവ്യസുവർണകാന്തി മോന്തിക്കുടിക്കുന്നു.

നവോദയം, നവോന്മേഷം, അഭിനവവികാസം. പഞ്ചവർണക്കിളികളുടെ മധുരകാകളി. കൺമുന്നിലെങ്ങും കമനീയകാവ്യപ്രപഞ്ചം. പുലർദീപ്തി തൊട്ട ചെളിക്കുണ്ട്. ചെളിക്കുണ്ട് ചെന്താമരക്കുളമായി മാറുന്നു. മഞ്ഞുതുള്ളി വൈരക്കല്ലെന്നു പേരെടുക്കുന്നു. ഉള്ളുണർന്ന പറവകൾ അപാര

തയിൽ ചിറകുവിരിച്ചുയർന്നുപോയ വഴിക്കെല്ലാം സംഗീതം വിതറുന്നു. തമസ്സകലുമ്പോൾ, സന്നി മാറുമ്പോൾ കയ്പു മധുരമാകുന്നു. എല്ലാം സത്യവും ശിവവും സുന്ദരവുമാകുന്നു; പാമ്പ് എന്ന തെറ്റിദ്ധാരണ പൂമാലയാകുന്നു.

പരീക്ഷയിൽ ജയിച്ച കുട്ടിയുടെ ആവേശം തോന്നി.

സുഖമായി രസപ്പുഴ കടന്ന് ഒറ്റപ്പാലം എക്സ്പ്രസ്സിൽ ഒന്നാം ക്ലാസ്സിൽക്കേറി. അന്നു പച്ചനോട്ടു വാരിവിതറുന്ന കാലം. അകലെ കാവ്യ നിർവൃതിലയംപോലുള്ള തിരുവില്വാമലക്ഷേത്രം. മനസ്സു താമരപ്പൂവായി. വൈക്കത്തെ ഭസ്മവും ഗുരുവായൂർ കളഭവും മൂകാംബി കുങ്കുമവും നെറ്റിയിൽ.

കവിതയുടെ ആനമല ഉറവൊലി മനസ്സിലും. അവളുടെ കടാക്ഷമേറ്റ രാത്രി. അവൾ ചുംബിച്ച രാത്രി. അവൾ കെട്ടിപ്പുണർന്ന രാത്രി. അവൾ പോയി; മധുരം മായുന്നില്ല.

സമയമടുത്തു. അസ്സലെഴുതണം. പെന്നിൽ മഷിയില്ല. 'പ്രവേശനമില്ലാ'ത്ത എ.ഐ.ആറിന്റെ മുറിയിൽക്കേറി.

പുരുഷോത്തമൻനായരുണ്ട്. കുഴപ്പമുണ്ടെന്ന് അദ്ദേഹത്തിനു മനസ്സിലായി."കാപ്പി - അല്ലേ....?"

"ആദ്യം പേന. പിന്നെ കാപ്പി."

ആ മുറിയിലിരുന്ന് അസ്സലെഴുതി. പുരുഷോത്തമൻനായർ സഹായിച്ചു. ഒരുങ്ങിനിന്നു.

ജിയുടെ അധ്യക്ഷപ്രസംഗം കഴിഞ്ഞു. അധ്യക്ഷൻ വിളിച്ചു: "കവിത, പി. കുഞ്ഞിരാമൻ നായർ."

നിറഞ്ഞ മഹാസദസ്സ്. മുൻവരിയിൽ വള്ളത്തോൾ. അധ്യക്ഷൻ: "ആളെവിടെ, ആളെവിടെ?"

കവിതപ്പൊതിയുമായി സ്റ്റേജിലെത്തി. വള്ളത്തോളിന്റെ കാൽക്കൽ സാഷ്ടാംഗം വീണു. കേരളത്തിന്റെ സംസ്കാരം, സൗന്ദര്യം, സന്ദേശം - ഈ മൂന്നിന്റെ പുളകമണിഞ്ഞ പൂർണചന്ദ്രപ്രഭ: വള്ളത്തോൾ.

അനുഗ്രഹിച്ചു. കവിത വായിച്ചു. കവിതവായനയല്ല, ചാക്യാർകൂത്ത് എന്നു തോന്നി.

സദസ്സു രസിച്ചു. ലയിച്ചു. വലിയ കരഘോഷമുണ്ടായി. കവിയുടെ ജീവിതകവിതാബലിയായിരിക്കാം ഇത്.

വായനകഴിഞ്ഞ് ഇറങ്ങുമ്പോൾ മാതൃഭൂമി ആഴ്ചപ്പതിപ്പിന്റെ പത്രാധിപർ എൻ.വി. കൃഷ്ണവാരിയർ കൈനീട്ടി: "കവിത എനിക്ക്." ആകാശം തന്ന ആ പ്രസാദം വാരിയർക്കു കൊടുത്തു. ആ കവിതയുടെ തലക്കെട്ടിതാണ്: 'കളിയച്ഛൻ!'

ഒരു പ്രസിദ്ധപത്രം ആ കവിത വായിച്ച ദർശനീയരംഗം വർണിച്ചെഴുതിയെന്നു കേട്ടു. ആ വാരിക ഇങ്ങനെ എഴുതിയെന്നറിഞ്ഞു: "ഒരു ഗന്ധർവഗായകനെപ്പോലെ കുഞ്ഞിരാമൻനായർ രംഗവേദിയിൽ വിളങ്ങി." ആ മംഗളപത്രം, സദസ്സിന് ആ തോന്നലുളവാക്കിയ സാക്ഷാൽ കവിയുടെ കാൽക്കൽ, കണ്ണീരണിഞ്ഞ മനസ്സ് പുഷ്പമായി സമർപ്പിച്ചു.

(കവിയുടെ കാൽപ്പാടുകൾ) - പി. കുഞ്ഞിരാമൻനായർ

- സാഹിത്യപരിഷത്ത് സമ്മേളനത്തിൽ പങ്കെടുക്കാനെത്തിയ കവികളെ പാഠഭാഗത്ത് എങ്ങനെയൊക്കെ അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു?
- 'കളിയച്ഛൻ' എന്ന കവിത പിറന്ന മുഹൂർത്തം കവി ആവിഷ്കരിക്കുന്നത് എങ്ങനെ?
-
    - നിളാകല്ലോലങ്ങൾ ആ കാവ്യ സുവർണകാന്തി മോന്തിക്കുടിക്കുന്നു.
    - ചെളിക്കുണ്ട് ചെന്താമരക്കുളമായി മാറുന്നു.
    - മഞ്ഞുതുള്ളി വൈരക്കല്ലെന്ന് പേരെടുക്കുന്നു.

  'കളിയച്ഛൻ ജനിക്കുന്നു' എന്ന പാഠഭാഗത്തെ ആസ്വാദ്യമാക്കുന്ന ചില സവിശേഷപ്രയോഗങ്ങളാണിത്. ഇത്തരം പ്രയോഗങ്ങൾ പി. കുഞ്ഞിരാമൻനായരുടെ ഗദ്യത്തെ എത്രത്തോളം ചേതോഹരമാക്കുന്നു എന്ന് പാഠഭാഗത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കി വിവരിക്കുക.
-
    * "പ്രകൃതിസൗന്ദര്യത്തിൽ ആനന്ദിക്കുന്ന കവി."
    * "പ്രകൃതിയെ ആരാധിക്കുന്ന കവി."
    * "പ്രകൃതിയിൽ ഭാവം കലർത്തുന്ന കവി."

  'കളിയച്ഛൻ ജനിക്കുന്നു' എന്ന പാഠഭാഗം മുൻനിർത്തി 'പ്രകൃതിയും പി. കുഞ്ഞിരാമൻനായരുടെ കവിതയും' എന്ന വിഷയത്തിൽ ഉപന്യാസം തയാറാക്കുക.
- പുഴയലകൾ എത്തിനോക്കി അന്വേഷിച്ചു: "എന്തായി കവീ?"
  ദേഷ്യം വന്നു. മിണ്ടിയില്ല.

  പാതിരാക്കാറ്റ് കതകുമുട്ടി: "ഉറക്കത്തിൽപ്പെടരുത്; വേഗമാകട്ടെ."

  തലേ ദിവസം കൂടാളി വലിയനമ്പ്യാർ പറഞ്ഞ വിഷയം - കഥകളിയുടെയും വേഷത്തിന്റെയും - കഥ പെട്ടെന്നു മിന്നൊളിയായി മനസ്സിൽ പാളി.

  മുകളിൽ കൊടുത്ത ഭാഗത്തുള്ള ചിഹ്നങ്ങളുടെ ഉപയോഗങ്ങൾ കണ്ടെത്തി പട്ടിക പൂർത്തിയാക്കുക.

ചിഹ്നം	പേര്	ഉപയോഗം
:	ഭിത്തിക	അന്യഭാഷണം അവതരിപ്പിക്കുന്നതിന് മുമ്പ്.
;	അർധവിരാമം	....
	....	സംക്ഷേപിച്ചത് വിവരിക്കാനും വിവരിച്ചത് സംക്ഷേപിക്കാനും.

കവിതയോട്

എന്തിനു താമസിപ്പതംബികേ, നിന്നുണ്ണിയാ-
മെൻ മുന്നിലണയുവാ?നെങ്ങു നീ മറഞ്ഞിതോ?
എത്രനാളമ്മേ, നിന്നെത്തിരഞ്ഞുംകൊണ്ടീവിധം
ഹൃത്തടം കരിഞ്ഞു ഞാൻ കേണുകേണലയേണ്ടൂ?

പൂർവാശയാറ്റുനോറ്റു സമ്പാദിച്ചൊരു തങ്ക-
പ്പൂങ്കുമാരനെയങ്ങു പൊൽച്ചാറിൽ മുക്കി മുക്കി
നീരാട്ടി മടിത്തട്ടിൽക്കിടത്തിത്താലോലിക്കും-
നേരത്തു നിന്നെത്തേടിയങ്ങു ഞാൻ നടക്കവേ
ആ മണിമുറ്റത്തു നിൻ സ്മിതത്തൂവൊളിയെന്യേ
യാതൊന്നും കണ്ടീടാതെ മടങ്ങീ നിരാശനായ്
പശ്ചിമതടാകത്തിലിറങ്ങി സ്നാനം ചെയ്തു
പൊൽച്ചെമ്പട്ടുടുത്തർക്കദീപവും കൈയിലേന്തി
പ്രാർഥനയ്ക്കായിച്ചെല്ലും സന്ധ്യയാം പെൺകൊടിതൻ
പൂവനത്തിലുമമ്മേ, നിന്നെ ഞാൻ തിരഞ്ഞിതേ.

താവകപ്പൂഞ്ചേലതൻ സൗവർണരുചിയല്ലാ-
താവഴിക്കൊന്നും കണ്ടീലാഹന്ത! ദൗർഭാഗ്യമേ
സാധുവാം കൃഷകന്നു നൽകുവാൻ പ്രകൃത്യംബ
സാമോദം സംഭരിച്ച രത്നങ്ങൾ നിറച്ചതാം
ഇരുമ്പുപെട്ടികളും പത്തായങ്ങളുമേറ്റം
നിറച്ചുവച്ചീടിന വിൺതട്ടിൻ മുകളിലും
ഞാനണഞ്ഞെങ്ങും തേടി, -വാർമഴവില്ലാകും നിൻ
മാണിക്യമാലയും പൊൻമിന്നൽക്കാഞ്ചിയും കണ്ടേൻ.

സുപ്രഭാതത്തിങ്കലെക്കോകിലഗാനങ്ങളിൽ
കേൾപ്പൂ ഞാൻ നിൻ താരാട്ടിൻതേനൊലിസ്സംഗീതങ്ങൾ
ത്വൽക്കരമൃദുഘോഷം മാറ്റൊലിക്കൊള്ളുന്നിതേ
നൽക്കുളിർപ്പൂഞ്ചോലതൻ ലോലകല്ലോലങ്ങളിൽ;
നിൻപാദപത്മത്തിന്റെ പാടുകൾ കണ്ടീടുന്നു
ചെമ്പനീർപ്പുഷ്പങ്ങളിൽ സുന്ദരം സമ്മോഹനം;
എന്നാലുമമ്മേ, നിന്നെക്കണ്ടീല; നീയെങ്ങാവോ!
നിന്നുണ്ണിയായോരെന്നെക്കൈവിട്ടു മറകയോ?

(ഉബൈദിന്റെ തെരഞ്ഞെടുത്ത കവിതകൾ) – ടി. ഉബൈദ്

- കവി അമ്മയായി സങ്കൽപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതാരെ? വിശകലനം ചെയ്ത് കുറിപ്പ് തയാറാക്കുക.
- ചമൽക്കാരഭംഗി വിവരിക്കുക.

  “വാർമഴവില്ലാകും നിൻ
  മാണിക്യമാലയും പൊൻമിന്നൽക്കാഞ്ചിയും കണ്ടേൻ.”
- കവിതയ്ക്ക് ഒരു ആസ്വാദനക്കുറിപ്പ് തയാറാക്കുക.
- “പശ്ചിമതടാകത്തിലിറങ്ങി സ്നാനം ചെയ്തു
  പൊൽച്ചെമ്പട്ടുടത്തർക്കദീപവും കൈയിലേന്തി
  പ്രാർഥനയ്ക്കായിച്ചെല്ലും സന്ധ്യയാം പെൺകൊടി”

– കവി സന്ധ്യയെ വർണിക്കുന്നതിലെ സവിശേഷതകൾ കണ്ടെത്തി വിശദീകരിക്കുക. ഇതുപോലെ കാവ്യ പ്രയോഗങ്ങളുള്ള മറ്റു വരികൾ കണ്ടെത്തി വിശകലനം ചെയ്യുക.

ഞാൻ എന്നെക്കുറിച്ച്

പ്രവർത്തനങ്ങളിലൂടെ നിങ്ങൾ എത്രത്തോളം മെച്ചപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്? രേഖപ്പെടുത്തുക.

	ഉണ്ട്	ഇല്ല
ആസ്വാദനക്കുറിപ്പ് തയാറാക്കുന്നതിൽ		
• രചനകളിലെ ആശയങ്ങൾ സ്വാംശീകരിച്ച് അവതരിപ്പിക്കുന്നതിൽ.		
• വായിച്ച ഭാഗത്തെക്കുറിച്ച് താൽപ്പര്യവും ആകാംക്ഷയും ഉണ്ടാക്കുന്നവിധത്തിൽ അവതരിപ്പിക്കാൻ പറ്റിയ ഭാഷ (സവിശേഷപ്രയോഗങ്ങൾ, ശൈലി) ഉപയോഗിക്കുന്നതിൽ.		
• സ്വന്തം നിരീക്ഷണങ്ങൾ ഉദാഹരണങ്ങളും തെളിവുകളും ചേർത്ത് അവതരിപ്പിക്കുന്നതിൽ.		
• വായിച്ച ഭാഗത്തിന്റെ സൗന്ദര്യതലം, സമകാലികപ്രസക്തി എന്നിവ കണ്ടെത്തി യുക്തിയോടെ അവതരിപ്പിക്കുന്നതിൽ.		
ഉപന്യാസരചനയിൽ		
• സന്ദർഭവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട പരമാവധി ആശയങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളിക്കുന്നതിൽ.		
• ആശയങ്ങളും നിലപാടുകളും ശക്തമായി വായനക്കാരിൽ എത്തിക്കാനുതകുന്ന ഭാഷ പ്രയോഗിക്കുന്നതിൽ.		
• ഉപന്യാസത്തിന്റെ ഘടന പാലിക്കുന്നതിൽ (തുടക്കം, പ്രധാനാശയങ്ങൾ, വിശദീകരണം, ഉപസംഹാരം).		
• സ്വന്തം നിലപാടുകളും നിരീക്ഷണങ്ങളും യുക്തിയോടെ സ്ഥാപിക്കുന്നതിൽ.		
വിവരണം തയാറാക്കുന്നതിൽ		
• സന്ദർഭവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട പരമാവധി ആശയങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളിക്കുന്നതിൽ.		
• വായനക്കാർക്ക് നേരനുഭവം ലഭിക്കുംവിധത്തിലുള്ള ഭാഷ ഉപയോഗിക്കുന്നതിൽ.		
• സന്ദർഭത്തിന്റെ വിശദമായ ചിത്രം മനസ്സിൽ പതിയുംവിധം വാങ്മയ ചിത്രങ്ങൾ, ഉദാഹരണങ്ങൾ തുടങ്ങിയവ പ്രയോജനപ്പെടുത്തുന്നതിൽ.		
സെമിനാർ റിപ്പോർട്ട് എഴുതുന്നതിൽ		
• വിഷയവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട പ്രധാന വിവരങ്ങൾ ഉൾപ്പെടുത്തി എഴുതുന്നതിൽ.		
• ഉള്ളടക്കവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ചിത്രങ്ങൾ, ഫോട്ടോകൾ എന്നിവ ചേർക്കുന്നതിൽ.		
• യോജിച്ച ഭാഷയിൽ (പദങ്ങൾ, പ്രയോഗങ്ങൾ, ശൈലികൾ) എഴുതുന്നതിൽ.		

എഴുത്തുകാരെ അറിയുക

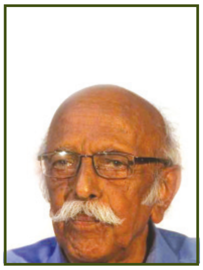

വൈശാഖൻ

1940 ജൂണിൽ എറണാകുളം ജില്ലയിലെ മൂവാറ്റുപുഴ കണ്ടച്ചാവടിയിൽ ജനിച്ചു. യഥാർഥ പേര് എം.കെ. ഗോപിനാഥൻനായർ. കഥാകൃത്ത്, നോവലിസ്റ്റ്. റെയിൽവേസ്റ്റേഷൻ മാസ്റ്ററായി ജോലിചെയ്യവെ സ്വയം വിരമിച്ചു. നൂൽപ്പാലം കടക്കുന്നവർ, അപ്പീൽ അന്യായഭാഗം, അതിരുകളില്ലാതെ, അകാലത്തിൽ വസന്തം, നിശാശലഭം, വൈശാഖൻകഥകൾ, റെയിൽവേ കഥകൾ, വേലിമുല്ല, വൈശാഖന്റെ ജീവിതചിന്തകൾ (ആത്മകഥനങ്ങൾ) തുടങ്ങിയവ പ്രധാന കൃതികൾ. കേരള സാഹിത്യ അക്കാദമി അവാർഡ്, ചെറുകാട് അവാർഡ്, കമലാസുരയ്യ പുരസ്കാരം തുടങ്ങി നിരവധി ബഹുമതികൾ ലഭിച്ചു.

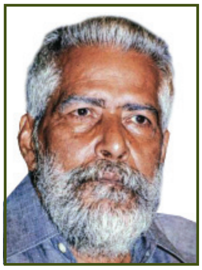

ഉണ്ണികൃഷ്ണൻ പുതൂർ (1933 – 2014)

തൃശൂർ ജില്ലയിലെ ഏങ്ങണ്ടിയൂരിൽ ജനനം. വളർന്നതും ജീവിച്ചതും ഗുരുവായൂരിൽ. ആത്മസംഘർഷങ്ങളുടെ കഥാകാരൻ എന്നറിയപ്പെടുന്നു. ചെറുകഥാകൃത്ത്, നോവലിസ്റ്റ് എന്നീ നിലകളിൽ പ്രശസ്തൻ. ബലിക്കല്ല്, നാഴികമണി, ആട്ടുകട്ടിൽ, അമൃതമഥനം, ആനപ്പക, ധർമ്മചക്രം എന്നീ നോവലുകളും ഭാഗപത്രം, നഷ്ടപ്പെട്ട പൊന്നോണം, എന്റെ 101 കഥകൾ, പുതൂർ കഥകൾ, തെരഞ്ഞെടുത്ത കഥകൾ, അനുഭവങ്ങളുടെ നേർരേഖകൾ തുടങ്ങിയ കഥാസമാഹാരങ്ങളും രചിച്ചിട്ടുണ്ട്. കേരള സാഹിത്യ അക്കാദമി അവാർഡ്, പത്മപ്രഭാപുരസ്കാരം, ഓടക്കുഴൽ അവാർഡ് തുടങ്ങിയ ബഹുമതികൾ ലഭിച്ചു.

പി. കുഞ്ഞിരാമൻനായർ (1905 – 1978)

കാസർഗോഡ് ജില്ലയിലെ കാഞ്ഞങ്ങാട്ട് ജനനം. കവി, അധ്യാപകൻ. കാല്പനികപ്രസ്ഥാനത്തിലെ പ്രമുഖൻ. കളിയച്ഛൻ, പൂക്കളം, താമരത്തോണി, ഭദ്രദീപം തുടങ്ങി എഴുപതോളം കവിതാസമാഹാരങ്ങൾ. കവിയുടെ കാൽപ്പാടുകൾ, എന്നെ തിരയുന്ന ഞാൻ, നിത്യകന്യകയെ തേടി എന്നീ ആത്മകഥകളും രചിച്ചു. കേരള-കേന്ദ്ര സാഹിത്യ അക്കാദമി അവാർഡുകൾ ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ടി. ഉബൈദ് (1908 – 1972)

കാസർഗോഡ് ജില്ലയിലെ പള്ളിക്കലിൽ ജനനം. അധ്യാപകൻ. മാപ്പിളപ്പാട്ടിൽ ഗവേഷകൻ. ഉബൈദിന്റെ തെരഞ്ഞെടുത്ത കവിതകൾ, ചന്ദ്രക്കല, ഗാനവീചി, ബാഷ്പധാര (കവിത), മണ്ണിലേക്ക് മടങ്ങി, കന്നഡചെറുകഥകൾ തുടങ്ങി അനേകം കൃതികൾ രചിച്ചിട്ടുണ്ട്. വള്ളത്തോൾ കവിതകൾ, ചിന്താവിഷ്ടയായ സീത, വീണപൂവ് തുടങ്ങിയ കൃതികൾ കന്നഡയിലേക്കു പരിഭാഷപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്.

പദകോശം

അനിവാര്യം - ഒഴിച്ചുകൂടാനാവാത്ത
അനിഷേധ്യൻ - നിഷേധിക്കാൻ ആവാത്തവൻ
അഭയം - ആശ്രയം
അഭിമുഖീകരിക്കുക - നേരിടുക
അംബിക - ലോകമാതാവ് എന്ന സങ്കൽപ്പം
അർക്കൻ - സൂര്യൻ
ഉറുമാൽ - കൈലേസ്, തൂവാല
എന്നിയേ - കൂടാതെ, ഇല്ലാതെ
കച്ച കെട്ടുക (ശൈലി) - തയാറെടുക്കുക, കഥകളിയിൽ ആദ്യമായി അരങ്ങത്ത് എത്തുക, കളരിപ്പയറ്റിന് തയാറാവുക
കാഞ്ചി - അരഞ്ഞാൺ
കീർത്തിമുദ്ര - പ്രശസ്തിയുടെ അടയാളം
കെടുതി - നാശം, വിപത്ത്
കേണ് - കരഞ്ഞ്
ക്രൗര്യം - ക്രൂരത
ക്ലേശം - വേദന, കഷ്ടപ്പാട്
ചുട്ടി - അരിമാവുകുറി
ചുട്ടിക്കാരൻ - ചുട്ടി കുത്തിക്കൊടുക്കുന്ന ആൾ
തൻമ - വിശേഷസ്വഭാവം, പ്രത്യേകത
തൻമയത്വം - താദാത്മ്യം
താവകം - നിന്റെ, അങ്ങയുടെ
തീർഥം - (ശുദ്ധ) ജലം, പുണ്യജലം, അധ്യയനം
തൊങ്ങലുകൾ - അലങ്കാരങ്ങൾ
ദുരന്തം - ആപത്ത്, നല്ലതല്ലാത്ത അവസാനം
ധ്യാനനിമഗ്നൻ - ധ്യാനത്തിൽ മുഴുകിയവൻ
നവോത്ഥാനം - പുതിയ ഉണർവ്
നവോൻമേഷം - പുത്തൻ ഉണർവ്
പട്ടാണി (പഠാണി) - മുസ്‌ലിം സമുദായത്തിലെ ഒരു വിഭാഗം
പരസഹസ്രം - ആയിരക്കണക്കിന്
പൂർവം - ആദ്യം, കിഴക്ക്, കൂടി
യവനൻ - കഥകളിയിലെയും കൃഷ്ണനാട്ടത്തിലെയും ഒരു പ്രതിനായക വേഷം, ഗ്രീസ് ദേശത്തുള്ളവൻ
യുഗം - കാലം
രൂക്ഷം - തീക്ഷ്ണമായത്
വിസ്ഫോടനം - വലിയ പൊട്ടിത്തെറി
വേഷവിധാനം - വേഷ ഒരുക്കങ്ങൾ
വേഷവിതാനം - വേഷാലങ്കാരങ്ങൾ
ശൂരൻ - പരാക്രമി
ശോണിമ - ചുവപ്പ്
സപര്യ - പൂജ
സമാശ്വാസം - പൂർണമായ ആശ്വാസം
സമ്മോഹനം - മോഹിപ്പിക്കുന്നത്
സാമോദം - സന്തോഷത്തോടെ
സ്വാധികാരം - തന്റെ അധികാരം

◈ "എങ്ങു മനുഷ്യനു ചങ്ങല കൈകളി-
ലങ്ങെൻ കൈയുകൾ നൊന്തീടുകയാ-
ണങ്ങോ മർദ്ദനമവിടെ പ്രഹരം
വീഴുവതെന്റെ പുറത്താകുന്നു.
എങ്ങെഴുന്നേൽപ്പാൻ പിടയും മാനുഷ-
നവിടെ ജീവിച്ചീടുന്നു ഞാൻ."

(ആഫ്രിക്ക - എൻ.വി. കൃഷ്ണവാരിയർ)

ലോകത്തെങ്ങും അടിച്ചമർത്തപ്പെടുന്ന മനുഷ്യരോടുള്ള ഐക്യദാർഢ്യമാണല്ലോ ഈ വരികളിൽ തെളിയുന്നത്. കലയും സാഹിത്യവും മാനവരാശിക്ക് അളവില്ലാത്ത ആനന്ദവും ആശ്വാസവും പകരുന്ന അതിജീവനോപാധികളാണ് എന്നും. 'കല: മാനവികതയുടെ മഹാഗാഥകൾ' എന്ന വിഷയത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കി സെമിനാർ സംഘടിപ്പിക്കുക

പഠനനേട്ടങ്ങൾ

- പദങ്ങൾ, പ്രയോഗങ്ങൾ, ശൈലികൾ തുടങ്ങിയവ സന്ദർഭാനുസരണം രചനകളിൽ ഉൾപ്പെടുത്തുന്നു.
- താളവും ഭാവവും ഉൾക്കൊണ്ട് ഒഴുക്കോടും ഉച്ചാരണശുദ്ധിയോടും കൂടി സാഹിത്യരചനകൾ വായിച്ചവതരിപ്പിക്കുന്നു.
- പാഠഭാഗം വിശകലനം ചെയ്ത് ചർച്ചകളിലും മറ്റും സ്വാഭിപ്രായം പ്രകടിപ്പിക്കുന്നു.
- കഥ/കവിതയിലെ ആശയം, അലങ്കാരഭംഗി, മുഹൂർത്തങ്ങൾ, വാങ്മയചിത്രങ്ങൾ എന്നിവ വിശകലനം ചെയ്ത് ആസ്വാദനം തയാറാക്കുന്നു.
- പുസ്തകങ്ങൾ, ആനുകാലിക പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങൾ തുടങ്ങിയവ വായിച്ച് ആശയങ്ങൾ സ്വാംശീകരിച്ച് ലേഖനം തയാറാക്കുന്നു.
- കേരളത്തിലെ കലകളെ ആസ്പദമാക്കിയുള്ള സെമിനാറുകൾ സംഘടിപ്പിക്കുകയും ആശയങ്ങളും നിലപാടുകളും യുക്തിപൂർവം അവതരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.
- പ്രകൃതിദുരന്തങ്ങളെക്കുറിച്ച് ധാരണ നേടുന്നതിനും, സ്വരക്ഷയും സാമൂഹിക സുരക്ഷയും ഉറപ്പാക്കുന്ന രീതിയിൽ ഇടപെടുന്നതിനുമുള്ള മനോഭാവം വളർത്തുന്നു.

5

കാലം ദർശിച്ച രസാനുഭൂതികൾ

കോഴിക്കോട് സാമൂതിരിരാജാവിന്റെ കാലത്ത് തളിക്ഷേത്രത്തിൽവച്ച് വേദശാസ്ത്രപുരാണങ്ങൾ ആസ്പദമാക്കി വാദം നടത്തുന്ന പതിവുണ്ടായിരുന്നു. ജയിക്കുന്നവർക്ക് തമ്പുരാൻ കിഴികളും ബഹുമതികളും നൽകുമായിരുന്നു.

ഒരിക്കൽ പരദേശിപണ്ഡിതനായ ഉദ്ദണ്ഡശാസ്ത്രികൾ സാമൂതിരിയുടെ സഭയിലെത്തി. സകലരെയും വാദത്തിൽ തോൽപ്പിച്ച് കിഴികളെല്ലാം വാങ്ങി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ യോഗ്യത കണ്ട് തമ്പുരാൻ ശാസ്ത്രികളെ തന്റെ കൂടെത്തന്നെ താമസിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. സ്വദേശികളായ പണ്ഡിതർക്കു നാണക്കേടായി. വളരെ ചെറുപ്പത്തിൽത്തന്നെ വാഗ്മിയും യുക്തിമാനുമായിത്തീർന്ന കാക്കശ്ശേരിഭട്ടതിരിയെ ഉദ്ദണ്ഡശാസ്ത്രികളോട് എതിരിടാനായി അവർ കണ്ടെത്തി. ശാസ്ത്രികളുമായുള്ള വാദത്തിൽ പങ്കെടുക്കാൻ ഭട്ടതിരി സഭയിലെത്തി.

തമ്പുരാൻ ഭട്ടതിരിയെ കണ്ടിട്ട് ചോദിച്ചു: “ഉണ്ണിയെന്തിനാണ് വന്നത്; വാദത്തിൽ ചേരാനാണോ?” “അതെ.” ഭട്ടതിരി പറഞ്ഞു. ഉടനെ ശാസ്ത്രി ഭട്ടതിരിയെ ഇങ്ങനെ പരിഹസിച്ചു: “ആകാരോ ഹ്രസ്വഃ”. ഭട്ടതിരി തിരിച്ചടിച്ചു: “നഹി നഹി, ആകാരോ ദീർഘഃ; അകാരോ ഹ്രസ്വഃ”

ഭട്ടതിരിയെ കണ്ടിട്ട് കുട്ടിയാണല്ലോ എന്ന ഒരു പരിഹാസഭാവത്തിലാണ് “ആകാരോ ഹ്രസ്വഃ” എന്ന് ശാസ്ത്രികൾ പറഞ്ഞത്. ‘ആകാരം’ എന്നത് ‘ആ’ എന്നുള്ള അക്ഷരമെന്ന അർഥത്തിൽ ആണ് ഭട്ടതിരി ഉത്തരം പറഞ്ഞത്. ഈ യുക്തിയിൽ ശാസ്ത്രികൾ ലജ്ജിച്ചുപോയി. തുടർന്നുള്ള വാദങ്ങളിൽ ഭട്ടതിരി ശാസ്ത്രികളെ സമർഥമായി തോൽപ്പിച്ച് കിഴികൾ സ്വന്തമാക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. അങ്ങനെ സ്വദേശിപണ്ഡിതരുടെ അഭിമാനം വീണ്ടെടുത്തു.

(അവലംബം : കൊട്ടാരത്തിൽ ശങ്കുണ്ണിയുടെ ‘ഐതിഹ്യമാല’)

ഈ ഐതിഹ്യകഥയിൽനിന്നു കിട്ടുന്ന ആശയങ്ങൾ എന്തൊക്കെ? ചർച്ചചെയ്യുക.

മാണിക്യവീണ

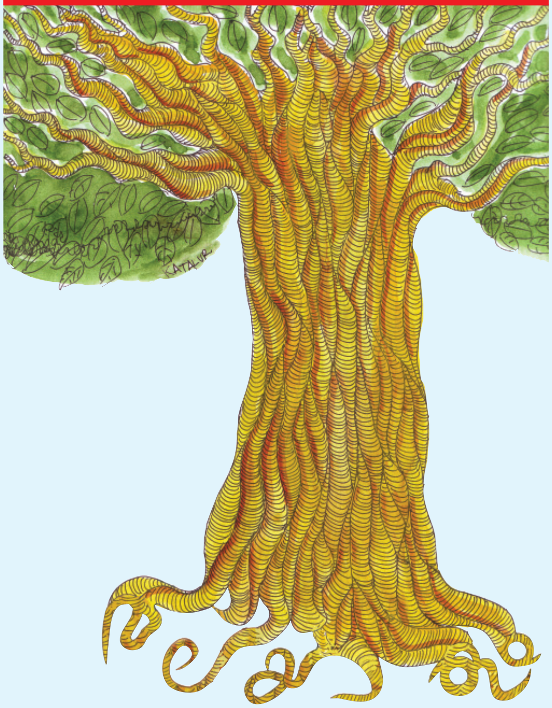

വന്ദനം വന്ദനം! വാർമെത്തും ദ്രാവിഡ-
നന്ദിനിയായി വളർന്ന ഭാഷേ,
വന്ദനം വന്ദനം! ചിത്തം കവർന്നിടും
ചന്ദനാമോദം കലർന്ന ഭാഷേ,
ജീവന്നു നൂതനോന്മേഷം പകർന്നിടും
ദേവഭാഷാമൃതം ചേർന്ന ഭാഷേ,
നിന്മുലപ്പാലിന്റെ വീര്യമുൾക്കൊണ്ടതെൻ
ജന്മജന്മാന്തരപുണ്യമല്ലേ.
വശ്യമാം ശൈലിയിൽ നിന്നെജ്ജയിപ്പൊരു
വിശ്വമനോഹരഭാഷയുണ്ടോ.

താളമിട്ടാടുന്നു തെങ്കടൽക്കല്ലോല-
പാളി നിൻ ഗാനങ്ങൾ കേട്ടിടുമ്പോൾ;
താനമായ്ത്തീരുന്നു നാളികേരദ്രുമ-
താലപത്രാന്തരമർമ്മരങ്ങൾ;

ആനന്ദരാഗങ്ങൾ മൂളുന്നു നീളുന്ന
കാനനപ്പൊൽക്കുളിർച്ചോലയെല്ലാം.

ത്വൽ കർമ്മമണ്ഡലം വിസ്തൃതമല്ലൊരു
കൈക്കുടവട്ടമാ,ണായിരിക്കാം;
എങ്കിലും നിൻ കീർത്തിയെത്താത്തതെങ്ങുവാൻ?
ശങ്കരദേശികദേശഭാഷേ!
അന്തരീക്ഷത്തിൽ സുഗന്ധം പരക്കുവാ-
നെന്തിനു കസ്തൂരിയേറെയോർത്താൽ?

ചിത്രവർണോജ്ജ്വലേ, നിൻ പുഷ്പവാടിയി-
ലെത്ര വസന്തങ്ങൾ വന്നതില്ല?
ഹൃത്തിലൊതുങ്ങാത്തൊരാവേശമാർന്നുകൊ-
ണ്ടെത്ര കുയിലുകൾ കൂകിയില്ല?
മട്ടോലും പൂക്കളെച്ചുറ്റിപ്പറന്നെത്ര
മത്തഭൃംഗങ്ങൾ മുരണ്ടതില്ല?
അമ്മധുമാസവിഭൂതികളൊക്കെയും
രമ്യതചേർത്തതില്ലെത്ര നിന്നിൽ?
ആവർത്തിച്ചീടട്ടെ പിന്നെയും പിന്നെയു-
മായിരം വട്ടമിശ്രീവികാസം.

കാണുന്നു കല്യാണനിക്ഷേപമെന്നപോൽ
കാമസുരഭിപോൽ നിന്നെ ഞങ്ങൾ.
നിന്നെബ്ഭജിക്കുന്ന ഭാവന ധന്യമാം
നിന്നെപ്പുകഴ്ത്തുന്ന നാവു വന്ദ്യം.

കേരളത്തൂമൊഴിയെന്നു കേട്ടാൽ മതി,
കോരിത്തരിപ്പിന്റെ കൊയ്ത്തുകാലം.
ഓജസ്സിൻ കാതലേ, നിന്നെയോർക്കുമ്പൊഴേ-
ക്കോരോ ഹൃദയവുമോടിയോടം.

കാണിക്കവെച്ചിടാം സർവവും ശോഭനേ,
മാണിക്യവീണ നീ മീട്ടിയാലും!

-വെണ്ണിക്കുളം ഗോപാലക്കുറുപ്പ്

(മാണിക്യവീണ)

- മലയാളം മാതൃഭാഷയായത് പുണ്യമായാണ് കവി കാണുന്നതെന്നു സൂചിപ്പിക്കുന്ന വരികളേവ?
- "ത്വൽ കർമ്മമണ്ഡലം വിസ്തൃതമല്ലൊരു
  കൈക്കുടവട്ടമാ,ണായിരിക്കാം;
  എങ്കിലും നിൻ കീർത്തിയെത്താത്തതെങ്ങുവാൻ?
  ശങ്കരദേശികദേശഭാഷേ!
  അന്തരീക്ഷത്തിൽ സുഗന്ധം പരക്കുവാ-
  നെന്തിനു കസ്തൂരിയേറെയോർത്താൽ?"

  വരികളിലെ ആശയഭംഗി കണ്ടെത്തി എഴുതുക.
- "ചിത്രവർണോജ്ജ്വലേ, നിൻ പുഷ്പവാടിയി-
  ലെത്ര വസന്തങ്ങൾ വന്നതില്ല?
  ഹൃത്തിലൊതുങ്ങാത്തൊരാവേശമാർന്നുകൊ-
  ണ്ടെത്ര കുയിലുകൾ കൂകിയില്ല?
  മട്ടോലും പൂക്കളെച്ചുറ്റിപ്പറന്നെത്ര
  മത്തഭൃംഗങ്ങൾ മുരണ്ടതില്ല?"

  മലയാളകവിതയുടെ എന്തെല്ലാം സവിശേഷതകളാണ് ഈ വരികളിൽ പ്രകടമാകുന്നത്?
- ആശയം, ചമൽക്കാരഭംഗി, തലക്കെട്ട് എന്നിവ പരിശോധിച്ച് കവിതയ്ക്ക് ആസ്വാദനക്കുറിപ്പ് തയാറാക്കുക
- മാതൃഭാഷയുടെ മഹത്ത്വം പ്രമേയമായിവരുന്ന കവിതകൾ ശേഖരിച്ച് ചൊല്ലി അവതരിപ്പിക്കുക.

ധർമ്മിഷ്ഠനായ
രാധേയൻ

കുന്തി
തനിക്കു പിറന്ന
സൂര്യപുത്രനായ കർണനെ,
ജനിച്ചയുടനെ
പെട്ടിയിലാക്കി നദിയിലുപേക്ഷിക്കുന്നു.
നദിയിൽനിന്നു കിട്ടിയ
ആ കുഞ്ഞിനെ
സൂതനായ അധിരഥനും
ഭാര്യയായ രാധയും വളർത്തി.
ജന്മനാ കവചകുണ്ഡലധാരിയും
സമർഥനും ധീരനുമായ
കർണൻ
ദുര്യോധനപക്ഷത്താണ് നിലയുറപ്പിച്ചത്.
മഹാഭാരതയുദ്ധം തുടങ്ങുന്നതിനു മുൻപ്
ശ്രീകൃഷ്ണൻ കർണനോട്
തന്റെ യഥാർഥ മാതാപിതാക്കൾ
ആരാണെന്ന രഹസ്യം
വെളിപ്പെടുത്തുകയാണ്.
അങ്ങനെ യുദ്ധം ഒഴിവാക്കാനായി
അദ്ദേഹത്തെ
പാണ്ഡവപക്ഷത്തേക്കു
ക്ഷണിക്കുന്നതാണ്
പാഠസന്ദർഭം.

ജനശൂന്യമായ വനഹൃദന്തങ്ങളിലെത്തിയപ്പോൾ ദാരുകൻ ഗതി മന്ദീഭവിപ്പിച്ച രഥം, പിന്നെയും സാവകാശമാക്കാൻ 'പതുക്കെ, പതുക്കെ' എന്ന് കൃഷ്ണൻ അനുജ്ഞ നൽകി. രഥത്തെ നയിക്കുന്ന വെള്ളക്കുതിരകളുടെ ഒറ്റയൊറ്റയായുള്ള കുളമ്പടിശബ്ദം ആ വിജനതയിൽ മുഴങ്ങി. ഇഴഞ്ഞുനീങ്ങുന്ന രഥചക്രങ്ങളുടെ ക്രന്ദനം പ്രപഞ്ചവിധാനത്തിന്റെ അമർത്തിപ്പിടിച്ച കരച്ചിൽപോലെ ആ വനസ്ഥലിയെ ശോകഭരിതമാക്കി. പറക്കാനുള്ള ത്വരയ്ക്കു നിയന്ത്രണത്തിന്റെ ആഘാതമേറ്റ വാജികൾ ആഞ്ഞു ശ്വസിക്കുകയും സമീപസ്ഥമായ പച്ചിലത്തഴപ്പുകൾ ആർദ്രതയാൽ അപ്പോൾ വിറയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. വലതുപാർശ്വത്തിൽ നിശ്ചലനായിരിക്കുന്ന കർണന്റെ കരങ്ങൾ വീണ്ടും പരിഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ട് പതിഞ്ഞ, ബലവത്തായ ശബ്ദത്തിൽ കൃഷ്ണൻ പറഞ്ഞു:

"കർണാ! എന്റെ ഈ വാക്കുകൾ നീ ശ്രദ്ധിച്ചാലും. നിന്നെക്കുറിച്ചുള്ള സത്യമായ വിചാരങ്ങളും സത്യമായ വസ്തുതകളും അറിയിക്കാൻ ഞാൻ നിന്നെ ഇങ്ങനെ ആനയിച്ചു. ആ വാക്കുകൾ നാളെ നഗരങ്ങളും ജനപദങ്ങളും രാജസഭകളും ഇടിമുഴക്കംപോലെ ശ്രവിക്കേണ്ട വാക്കുകളാണ്. വിധിനിയോഗവശാൽ വിജനസ്ഥലത്തുവച്ചു രഹസ്യമായി നിന്നോടു ഞാനതു പറയുന്നു. ഭൂമിയിൽ കിടയറ്റ വില്ലാളിയാണു നീ. അദ്ഭുതബലശാലിയും അദ്ഭുതവിക്രമിയുമാണ് നീ. സുഹൃത്തേ, കർണാ! ആ നിന്റെ നിജസ്ഥിതി അറിയുന്ന ഞാൻ, നിന്നെപ്രതി മനസാ ആദരവും സ്നേഹവും നിറഞ്ഞവനാണെന്നു നീ അറിയണം. നീ ആരെന്നു നിന്നോടു പറയാനുള്ള മുഹൂർത്തമായിരിക്കുന്നു. കുരുവംശജാതന്മാർ തമ്മിൽ കൊന്നൊടുക്കി സമൂലം നശിക്കുന്ന യുദ്ധം തീർച്ച

യായിക്കഴിഞ്ഞു. ക്ഷത്രിയവംശത്തിന്റെ ആകെ വിനാശത്തിനുള്ള രംഗം ഇന്നൊരുങ്ങിക്കഴിഞ്ഞു. എന്നാൽ നിരർഥമായ ഈ കൊടുംവിനാശം ഒഴിവാക്കാൻ ഒരാൾക്ക് ഇനിയും കഴിയും."

"ഒരാൾക്കു മാത്രം അതു കഴിയും; ഒരാൾക്കുമാത്രമതു കഴിയും," എന്ന് സ്വയം ഉരുക്കഴിച്ചു നിർന്നിമേഷനായിരിക്കുന്ന കൃഷ്ണനോടു സന്ദേഹഭാവത്തിൽ കർണൻ പറഞ്ഞു:

"അല്ലയോ വാസുദേവാ, സ്വധർമ്മാചരണത്തിൽ ക്ഷത്രിയവംശമാകെ വീരസ്വർഗം പൂകണമെന്ന ഈശ്വരഹിതം ആർക്കാണ് ഒഴിവാക്കാൻ കഴിയുക? ആർക്ക്, എങ്ങനെയാണ് അത് ഒഴിവാക്കാൻ കഴിയുക? കൃഷ്ണാ, നിനക്കുപോലും തടുക്കാനാവാത്ത കാലഗതി മറ്റാർക്കാണു തടുക്കാൻ കഴിയുക?"

"കഴിയും." കൃഷ്ണന്റെ ചുണ്ടിൽ നിന്നുതിർന്ന ശബ്ദം ആയസഗോളം പോലെ തന്റെ മുഖത്തു തട്ടിയതായി കർണനു തോന്നി. കൃഷ്ണൻ പറഞ്ഞു: "കഴിയും; ഒരാൾക്കതു കഴിഞ്ഞെന്നുതന്നെ വരും. കർണാ! ഈശ്വരഹിതംപോലും കാലാനുവർത്തിയാണെന്നു നീ അറിയണം. വർഗവിനാശത്തിനുള്ള ഈ വിധിപോലും കാലാനുവർത്തിയാണ്. കാലത്തിന്റെ പക്വത ചിലപ്പോൾ വിധിവശാൽ ചിലരുടെ ചില കർമ്മങ്ങളെ സംശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു. അപ്പോൾ ആ വ്യക്തിക്ക് ഈശ്വരഹിതത്തോടു സാവകാശത്തിനുവേണ്ടി ഫലപ്രദമായി യാചിക്കാൻ കഴിയും. ഇവിടെ, വംശവിനാശകമായ ഈ ഭീകരപ്രതിസന്ധിയിൽ ഒരാൾക്ക് അതു കഴിയും..."

പൊള്ളലേറ്റപോലെ കൃഷ്ണൻ പൊടുന്നനെ ചലിച്ചു. വിധിയുടെ പ്രതീകംപോലെ ചൂണ്ടുവിരൽ കർണന്റെ മുഖത്തിനുനേരെ ചൂണ്ടിക്കൊണ്ട് അവൻ പറഞ്ഞു:

"നിനക്ക് അത് കഴിയും. നിനക്ക്! കൗന്തേയനായ കർണന്!"

കൗന്തേയൻ എന്ന വാക്ക് കൃഷ്ണൻ ഉച്ചരിച്ചു കേട്ട കർണൻ ഞെട്ടി! അവൻ വിറയ്ക്കുന്നതായി തോന്നി. അവന്റെ കരങ്ങളെ കൃഷ്ണൻ വീണ്ടും പരിഗ്രഹിച്ചു. വേദനയുടെ കറുത്ത പ്രകാശത്തിൽ തിളങ്ങുന്ന കർണന്റെ കണ്ണുകളിലേക്ക്, മാസ്മരികശക്തിയോടെ ഉറ്റുനോക്കിക്കൊണ്ട് കൃഷ്ണൻ പറഞ്ഞു:

"എന്റെ വാക്കുകൾ ശാന്തനായി നീ കേൾക്കൂ. കർണാ, നീ സൂതവംശജനല്ല. സൂതനായ അധിരഥന്റെ പുത്രനുമല്ല. രാധേയനെന്നറിയുന്ന നീ രാധയുടെ മകനല്ലെന്നും അറിയണം. അർജുനമാതാവായ കുന്തിക്ക് സൂര്യഭഗവാനിൽനിന്നു ജനിച്ച കാനീനനാണ് വിശ്വൈകവീരനായ കർണൻ! കൗന്തേയനായ നീ വൃഷ്ണികളായ ഞങ്ങൾക്ക് യുധിഷ്ഠിരതുല്യനായ സ്വജനമാണ്. നീ യുധിഷ്ഠിരഭീമാർജുനന്മാരുടെ സ്വന്തം ജ്യേഷ്ഠനാണ്."

കൃഷ്ണന്റെ വാക്കുകൾ കേട്ട് സാരഥിയായ ദാരുകൻ സ്തബ്ധനായി. അവനറിയാതെ അവന്റെ കൈപ്പിടിയിലെ കടിഞ്ഞാൺ അയഞ്ഞു വീണു. അപ്പോൾ രഥത്തിന്റെ ഇഴഞ്ഞ ഗതിപോലും നിലച്ചു. ചലനം പൊടുന്നനേ നിലച്ച ചക്രങ്ങളുടെ ആക്രന്ദനത്തോടെ രഥം തികച്ചും നിശ്ചലമായി. ചമ്മട്ടിയേന്തിയിരുന്ന കൈയുമായി ദാരുകൻ തേർത്തടത്തിൽ പ്രതിമപോലെ നിർജീവമായി വർത്തിച്ചു. ജീവസ്സറ്റ ഒരു കേവലനിശ്ശബ്ദതയിൽ എല്ലാം ലയിച്ചു. സ്വന്തം വാക്കുകൾ കേട്ടു സ്വയം ആശ്ചര്യപ്പെടുന്ന വിചിത്രഭാവത്തിൽ കൃഷ്ണൻ പറഞ്ഞു:

"കൗന്തേയനായ കർണാ, വേദപാരംഗതരായ വിപ്രരെ നിത്യവും ഉപാസിച്ചവനാണു നീ. ദ്വേഷവും അസൂയയും ഒഴിഞ്ഞ ദേവമഹാവ്രതനാണു നീ. ധർമ്മതത്ത്വങ്ങളെല്ലാം അറിയുന്ന മഹാപ്രാജ്ഞനാണു നീ. വേദശാസ്ത്രാദികളിൽ സൂക്ഷ്മജ്ഞാനമുള്ള നിന്നെ ധർമ്മശാസ്ത്രങ്ങൾ പറഞ്ഞറിയിക്കേണ്ടതില്ല. ഒരു കന്യകയിൽ കാനീനനായോ സഹോഢനായോ ജനിക്കുന്ന പുത്രന് ആ കന്യകയെ പിന്നീടു പരിഗ്രഹിക്കുന്ന പുരുഷൻ അച്ഛനാണെന്ന ശാസ്ത്രവിധി നിനക്കറിയാതെവരില്ല. കുന്തിയുടെ പ്രഥമപുത്രനായ നീ ധർമ്മശാസ്ത്രനിശ്ചയത്താൽ പാണ്ഡവർക്ക് ജ്യേഷ്ഠസഹോദരനായ പാണ്ഡവനാണ്. മാതൃവശാൽ മാത്രമല്ല, പിതൃവശാലും നീ പാണ്ഡവനാണെന്നു ശാസ്ത്രം പറയുന്നു. കുന്തിയുടെ മൂത്തമകനായ കർണൻ വൃഷ്ണികളായ ഈ ഞങ്ങൾക്കു യുധിഷ്ഠിരനേക്കാൾ സ്നേഹാർഹനായ സ്വജനമാണ്."

നിശ്വാസംപോലും നിലച്ച നിലയിൽ കർണൻ കൃഷ്ണന്റെ വാക്കുകൾ ചെവിക്കൊണ്ടു. സ്തോഭങ്ങളറ്റു നിർജീവമായിരുന്ന അവന്റെ മുഖത്തേക്കു വീണ്ടും വിരൽ ചൂണ്ടിക്കൊണ്ട് കൃഷ്ണൻ പറഞ്ഞു:

"കർണാ, ഇപ്പോൾ നിശ്ചലങ്ങളായി നിൽക്കുന്ന ഈ വാജികൾ നിസ്സാരമായ സംജ്ഞയാൽ വായുവേഗത്തിൽ പറക്കുന്നവയാണ്. മനോവേഗത്തിൽ പായുന്ന ഈ രഥത്തിൽ ഇതുപോലെ ഒരുമിച്ചിരുന്നുകൊണ്ടു സ്വജനങ്ങളായ പാണ്ഡവരുടെ സങ്കേതത്തിൽ നമുക്കു ചെന്നിറങ്ങാം. സുയോധനന്റെ ഗർവിനും ബലത്തിനും മുഴുവൻ ആധാരമായ കർണൻ യുധിഷ്ഠിരന്റെ സ്വന്തം ജ്യേഷ്ഠഭ്രാതാവാണെന്ന് അവരും ലോകവും അങ്ങനെ ആദ്യമായറിയട്ടെ!"

മൂകനായിത്തന്നെ വർത്തിച്ച കർണന്റെ മൗനത്തിന്റെ സാരം ഗ്രഹിച്ച്, അൽപ്പനേരം സ്വയം നിശ്ശബ്ദതപാലിച്ചശേഷം കൃഷ്ണൻ പിന്നെയും പറഞ്ഞു:

"എന്നോടൊത്ത്, എന്റെ ഈ രഥത്തിൽ പാണ്ഡവസങ്കേതത്തിൽ വരാൻ ഞാൻ നിന്നോടപേക്ഷിക്കുന്നത് ഈ മഹാരഹസ്യം ലോകത്തോടു ജ്ഞാപനംചെയ്യാൻ മാത്രമല്ല. നീ വിശ്വൈകവീരനാണെന്ന് എന്നും അറിഞ്ഞവനാണു ഞാൻ. സത്യവാദിയും ധർമ്മചാരിയുമാണ്, അജ്ഞാതസ്വജനമായ നീ എന്ന് എനിക്കെന്നുമറിയാം. വിധിനിയോഗത്താലാവാം, നിന്റെ രഹസ്യം ഞാൻ നിന്റെ മുമ്പിൽ ഇതുവരെ അനാവരണം ചെയ്തില്ല. എന്നാൽ ഇന്നു ഞാൻ അതു തുറന്നു പ്രസ്താവിക്കുന്നു. എന്നോടൊത്തു പാണ്ഡവസങ്കേതത്തിൽ ചെന്നിറങ്ങുന്ന നീ, ഭ്രാതാവാണെന്നു പാണ്ഡവർ അറിയും; ജ്യേഷ്ഠനായ നിന്നെ അവരഞ്ചുപേരും കാൽപിടിച്ചാദരിക്കും. ദ്രൗപദിയുടെ അഞ്ചുമക്കളും, അർജുനപുത്രനായ അഭിമന്യുവും നിന്റെ മുമ്പിൽ സാഷ്ടാംഗനമസ്കാരം ചെയ്ത് നിന്റെ പാദധൂളികൾ ശിരസ്സിലണിയും. പാണ്ഡവപക്ഷക്കാരായെത്തിയിട്ടുള്ള സമസ്തരാജാക്കളും ജനങ്ങളും പരമസംപൂജ്യനായ പാണ്ഡവജ്യേഷ്ഠനായി നിന്നെ പൂജിക്കും. വൃഷ്ണികളായ ഈ ഞങ്ങളും ധൃഷ്ടദ്യുമ്നാദ്യരായ പാഞ്ചാലരും സ്വജനനായകനായ കർണനെ നമസ്കരിക്കുകയും അവനെ മഹാരാജാവായി അഭിഷേചിക്കുകയും ചെയ്യും എന്നു നീ അറിയണം."

കണ്ണുകൾക്കു മുമ്പിൽ വിരിഞ്ഞ ഏതോ ദൃശ്യം നോക്കി അഭിഭൂതമായ ഭാവത്തിൽ കൃഷ്ണൻ തുടർന്നു:

"പാണ്ഡവകുലഗുരുവായ ധൗമ്യൻ കർണന്റെ അഭിഷേചനകർമ്മത്തിൽ അഗ്ന്യാഹുതി കഴിക്കും. വേദജ്ഞരായ ദ്വിജന്മാരുടെ കാർമ്മികത്വത്തിൽ പാണ്ഡവരേവരും പാണ്ഡവപുത്രന്മാരും പാഞ്ചാല-മാത്സ്യ-ചേദിരാജാക്കന്മാരും ഈ ഞാനും ചേർന്നു പാണ്ഡവമഹാരാജാവായി കർണന്റെ കിരീടധാരണകർമ്മങ്ങൾ ആചരിക്കും. പാർശ്വത്തിൽ പട്ടമഹിഷിയായ ദ്രൗപദിയുമൊത്ത് സിംഹാസനാരൂഢനായിരിക്കുന്ന കർണന്റെ ശീർഷോപരി, യുവരാജാവായ യുധിഷ്ഠിരൻ വെൺചാമരമുയർത്തിനിൽക്കും. ഭീമസേനൻ നിന്റെ സിംഹാസനത്തിനു പിന്നിൽ നിന്ന് വെൺകൊറ്റക്കുട പിടിക്കും. പുലിത്തോൽ പൊതിഞ്ഞ് കിങ്ങിണികൾ ശബ്ദിക്കുന്ന നിന്റെ ശ്വേതാശ്വരഥത്തിന്റെ കടിഞ്ഞാൺ പിടിച്ച് അർജുനൻ നിനക്കു പരിചര്യ ചെയ്യും. നിന്റെ പാദപരിചര്യക്കായി അഭിമന്യുകുമാരൻ ഒഴിയാതെ നിന്റെ സവിധത്തിൽ വർത്തിക്കും. നകുലസഹദേവന്മാരും ദ്രൗപദീപുത്രന്മാരും നിന്റെ അനുജ്ഞകൾ കാത്ത് നിലകൊള്ളും. പാഞ്ചാലന്മാർ മഹാനായ ബന്ധുവിനെ ശമത്തിലും യുദ്ധത്തിലും ഒരുപോലെ പിന്തുടരും. കർണാ, ഈ ഞാനും സമസ്തവൃഷ്ണ്യന്ധകജനങ്ങളും നിന്റെ പിന്നിൽത്തന്നെ നിരക്കുമെന്നും നീ അറിയണം! ഭ്രാതാക്കളായ പാണ്ഡവരുമൊത്ത് ഈ മഹാരാജ്യത്തിന്റെ ഛത്രാധിപത്യം നടത്താനാണു കർണാ, ഞാൻ നിന്നെ ക്ഷണിക്കുന്നത്. സ്വന്തം അനുജന്മാരായ പാണ്ഡവരുമായി നീ സൗഭ്രാത്രം പുലർത്തുന്ന കാഴ്ച കണ്ട് മിത്രങ്ങൾ സന്തോഷിക്കുകയും ശത്രുക്കൾ കിടിലംകൊള്ളുകയും ചെയ്യട്ടെ! ഭ്രാതൃപരിസേവിതനായി നിനക്കവകാശപ്പെട്ട സിംഹാസനത്തിൽ നീ അമരുന്ന കാഴ്ച ഏവരും കൺകുളിർക്കെ കാണട്ടെ!"

ശബ്ദവും ചലനവും വീണ്ടും കൈവരുത്താൻ കർണൻ സാഹസപ്പെടുന്നതുപോലെ തോന്നി. പ്രകടമാംവണ്ണം യത്നപ്പെട്ടതിനു ശേഷം, അസ്വാഭാവികവും പരിക്ഷീണവുമായ ശബ്ദത്തിൽ അവൻ കൃഷ്ണനോടു പറഞ്ഞു:

“വൃഷ്ണീകുലനായകനായ വാസുദേവാ! നിന്റെ സൗഭ്രാത്രത്തിനു മുമ്പിൽ കർണ്ണൻ ഇതാ, ശിരസ്സു നമിക്കുന്നു. സ്നേഹബുദ്ധികൊണ്ടും എന്റെ നന്മയെ കാംക്ഷിച്ചുമാണ് നീ ഇതൊക്കെ ഇന്നെന്നോടു പറഞ്ഞത്. എനിക്കതിൽ അശേഷം സംശയമില്ല. നിന്നെക്കുറിച്ചാദരവും നിന്നോടു ഭക്തിയുമുള്ളവനാണ്, നീ ആരെന്നറിയുന്ന ഈ കർണ്ണൻ. ഇപ്പോൾ പറഞ്ഞ ഹിതവാക്യത്തിനു നിന്നോടു ഞാൻ നന്ദിയുള്ളവനാണ്. ഞാൻ പാണ്ഡവനാണെന്ന ശാസ്ത്രവിധി ഞാൻ ശരിക്കും മനസ്സിലാക്കുന്നു.... എന്നാൽ.......”

* * * * *

കൃഷ്ണനെ അഭിസംബോധന ചെയ്തുകൊണ്ട് കർണ്ണൻ തുടർന്നു:

“ആ സുയോധനനുമായുള്ള വേഴ്ചയെ ഞാൻ ഭർത്സിച്ചാൽ നീചമായ കൃതഘ്നതപോലും എന്നെക്കണ്ടാൽ ലജ്ജിച്ചു തലതാഴ്ത്തുകയില്ലേ? ആയുധവിദ്യാപ്രയോഗദിവസം “നിന്റെ അച്ഛനമ്മമാർ ആരാണ്? നിന്റെ കുലമേതാണ്?” എന്ന കൃപന്റെ ചോദ്യംകേട്ട് എന്റെ തല താണുപോയി. കർണ്ണൻ മൃതനായ ദിവസമാണത്. നിവാരണമറ്റ അപമാനബോധത്താൽ മരിച്ച കർണ്ണന് സുയോധനൻ പുനർജന്മം നൽകിയ ദിവസമാണത്. ലജ്ജയാൽ തലതാഴ്ത്തി രംഗവേദിയിൽനിന്നും ജീവിതവേദിയിൽ നിന്നുതന്നെയും നിഷ്ക്രമിക്കുമായിരുന്ന എന്നെ പ്രത്യുപകാരം നിനയാതെ അവൻ അന്നു രാജാവായി അഭിഷേചിച്ചു. അല്ലയോ വാസുദേവാ, ഞാൻ അർഥത്തെ വിലവയ്ക്കുന്നവനല്ല. അർഥത്താൽ വിലയ്ക്കു വാങ്ങാവുന്നവനുമല്ല സൂതപുത്രനായ ഈ കർണ്ണൻ. സുയോധനൻ തന്ന രാജ്യവും വിഭൂതികളും അവയ്ക്കുവേണ്ടി മാത്രമായി ഞാൻ വിലമതിക്കുന്നില്ല എന്നും നീ അറിയണം. എന്നാൽ അന്ന് ആ രാജ്യദാനത്തിലൂടെ അവൻ എനിക്കെന്റെ ആത്മാഭിമാനം തിരിച്ചുതന്നു! ആത്മാഭിമാനവും ആത്മവിശ്വാസവും തിരിച്ചുതരുന്നതിലൂടെ എനിക്കവൻ എന്റെ ജീവിതംതന്നെയാണ് കൃഷ്ണാ, തിരിച്ചുതന്നത്! നിങ്ങളെല്ലാം ഇന്നു കാണുന്ന ഈ ജീവിതം സുയോധനൻ അന്നെനിക്കു ദാനമായി നൽകിയ ജീവിതമാണ്. കർണ്ണന് നൂറുവട്ടം ആത്മഹത്യ ചെയ്യാം. എന്നാൽ അവന് ഉടലിൽ ജീവൻ വച്ചുകൊണ്ട് ആ ദാനത്തെ എങ്ങനെയാണു നിന്ദിക്കാൻ കഴിയുക? വാസുദേവാ! നിന്റെ മാഹാത്മ്യവും മഹാവീര്യവും ഞാൻ അറിയുന്നു. സൗഹൃദത്താൽ പ്രേരിതനായി നീ എനിക്കിന്നു ഹിതമുപദേശിക്കുകയാണെന്നും ഞാൻ അറിയുന്നു. മഹാത്മാവായ നീ അഭിശപ്തനായ കർണ്ണ ന്റെ വിചാരങ്ങൾക്ക് ഇന്നൊരിക്കൽ സാക്ഷ്യംവഹിച്ച് അവനെ ധന്യനാക്കിയാലും.”

* * * * *

താൻ ഇനി പറയുന്ന വാക്കുകൾ ഓർമ്മയിൽ സൂക്ഷിച്ച് തന്റെ സത്യമായ വിചാരത്തിനു സാക്ഷിയായി വർത്തിക്കണേ എന്നു വീണ്ടും അഭ്യർഥിച്ചുകൊണ്ട് കർണ്ണൻ തുടർന്നു:

“ഇനി ഈ ഞാൻ എവിടേക്കു പിന്മാറാനാണ്? യുദ്ധം തീർച്ചയായിക്കഴിഞ്ഞു. എന്റെ ബലത്തിൽ വിശ്വസിച്ചാണ്, സകലരേയും ധിക്കരിച്ച്, നിന്നെ ധിക്കരിച്ച്, സ്വന്തം മാതാവിന്റെ ഹിതംപോലും ധിക്കരിച്ച്, സുയോധനൻ യുദ്ധമാർഗത്തിൽത്തന്നെ ഉറച്ചുനിന്നത്. അർജുനനെ ഞാൻ ദ്വൈരഥത്തിൽ വധിക്കുമെന്ന വിശ്വാസമാണ് അവന്റെ വിജയകാംക്ഷയ്ക്കാസ്പദം. സുയോധനന്റെ കപ്പൽ ഇപ്പോൾ നടുക്കടലിലാണ്. ആ നൗകയെ ഇങ്ങനെ നടുക്കടലിലേക്ക് ആനയിച്ചതിനുശേഷം അതിൽനിന്നു പിന്മാറുന്നതിലും നീചമായ കൃത്യം വേറെ എന്താണ് എനിക്കു ചെയ്യാൻ കഴിയുക? കൃഷ്ണാ, നീ എന്റെ ഈ വാക്കുകേട്ടാലും. ഈ ഭൂമി മുഴുവൻ കിട്ടിയാലും ഇപ്പോൾ സുയോധനനെ കർണ്ണൻ കൈവെടിയുകയില്ല. സ്വർണ്ണത്തിന്റെ അനേകം കുന്നുകൾ എനിക്കായി നീ നീട്ടിയാലും അവനെ ഇന്നു ഞാൻ കൈവെടിയുകയില്ല. ബന്ധംകൊണ്ടും ലോഭംകൊണ്ടും ഭയംകൊണ്ടും യാതൊന്നുകൊണ്ടും ഈ മാർഗത്തിൽ നിന്നു കർണ്ണന് ഇനി പിന്മാറ്റമില്ല.”

കണ്ണുകളിൽ നിന്ന് ഒഴുകിയ നീർത്തുള്ളികൾ തുടച്ചുകളയാൻപോലും കൈകൾ ചലിപ്പിക്കാതെ ദയനീയനായിരിക്കുന്ന കർണ്ണനെ മഹാദ്ഭുതത്തെയെന്നപോലെ കൃഷ്ണൻ നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഹൃദയത്തിൽ നിന്നൊഴുകിയ ആത്മഭാഷണത്തിന്റെ ആ തപ്തധാരയിൽ ഭാഷണശക്തി മുങ്ങിപ്പോയതുപോലെ കൃഷ്ണൻ മൗനിയായിത്തന്നെ വർത്തിച്ചു. കൂടുതൽ ദീനമായ സ്വരത്തിൽ കർണ്ണൻ പിന്നെയും പറഞ്ഞു:

"കർണന് ഇനി പിന്മാറ്റമില്ല! എന്നാൽ നീ ഇന്നു കാണിച്ച സ്നേഹവും അഭ്യുദയകാംക്ഷയും എന്നിൽ എന്നും ജീവിക്കും. യുദ്ധം മുമ്പിൽത്തന്നെ നിൽക്കുന്നു. ജയാപജയങ്ങൾ അതിന്റെ പിന്നിൽ എവിടെയോ പതിഞ്ഞു വർത്തിക്കുന്നു. ജയാപജയങ്ങൾ ഗൗനിക്കാതെ, മരണഭയം കൂടാതെ സുയോധനനുവേണ്ടി എന്റെ സ്വന്തം അനുജന്മാരുമായി ഞാൻ യുദ്ധം ചെയ്യും. സ്വന്തം ഭ്രാതാക്കളോടും അഭ്യുദയകാംക്ഷിയും സ്വജനവുമായ നിന്നോടും ജീവൻ മറന്നു ഞാൻ യുദ്ധം ചെയ്യും. ആ യുദ്ധത്തിൽ അർജുനശരമേറ്റ് കർണൻ എന്നു ഭൂമിയിൽ വീഴുന്നുവോ, കൃഷ്ണാ, അന്നാണ് പാണ്ഡവർ യുദ്ധം ജയിക്കുക."

(ഇനി ഞാൻ ഉറങ്ങട്ടെ) **– പി. കെ. ബാലകൃഷ്ണൻ**

- കൃഷ്ണന്റെ വാദങ്ങൾ അവഗണിക്കാൻ കർണൻ നിരത്തുന്ന ന്യായങ്ങൾ എന്തെല്ലാം?
- "ഭ്രാതൃപരിസേവിതനായി നിനക്കവകാശപ്പെട്ട സിംഹാസനത്തിൽ നീ അമരുന്ന കാഴ്ച ഏവരും കൺകുളിർക്കെ കാണട്ടെ." ഈ കാഴ്ചയിലേക്കു കർണനെ നയിക്കാൻ ശ്രീകൃഷ്ണൻ എന്തെല്ലാം വാഗ്ദാനങ്ങളാണ് നൽകിയത്?
- ശ്രീകൃഷ്ണന്റെ നിർദേശങ്ങൾക്കു മുൻപിൽ കർണൻ സ്വീകരിച്ച നിലപാടിനോട് നിങ്ങൾ യോജിക്കുന്നുണ്ടോ? ചർച്ചചെയ്യുക.
- വേദപാരംഗതൻ – വേദത്തിന്റെ പാരം ഗമിച്ചവൻ
  പ്രപഞ്ചവിധാനം – പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ വിധാനം

വ്യത്യസ്ത പദങ്ങൾ കൂടിച്ചേരുമ്പോൾ ഭാഷയ്ക്കുണ്ടാവുന്ന സംക്ഷിപ്തതയും സൗന്ദര്യവും ശ്രദ്ധിച്ചല്ലോ.

ചുവടെ കൊടുത്ത പദങ്ങൾ മാറ്റിയെഴുതുക.

കുളമ്പടിശബ്ദം –
കുരുവംശജാതന്മാർ –
വീരസ്വർഗം –
കാലാനുവർത്തി –
ഭീകരപ്രതിസന്ധി –
വേദശാസ്ത്രാദികൾ –
പാദധൂളി –
ജയാപജയങ്ങൾ –

- രാധയുടെ മകൻ - രാധേയൻ
  കുന്തിയുടെ മകൻ - കൗന്തേയൻ

ഇവിടെ രാധ എന്ന നാമത്തിൽനിന്ന് മറ്റൊരു നാമം ഉണ്ടാവുകയാണ്. ഇതുപോലെയുള്ള നാമപദങ്ങൾ പാഠഭാഗത്തുനിന്നു കണ്ടെത്തി എഴുതുക.

- • "ഈ ഭൂമി മുഴുവൻ കിട്ടിയാലും ഇപ്പോൾ സുയോധനനെ കർണൻ കൈവെടിയുകയില്ല. സ്വർണത്തിന്റെ അനേകം കുന്നുകൾ എനിക്കായി നീ നീട്ടിയാലും അവനെ ഇന്നു ഞാൻ കൈവെടിയുകയില്ല."
  • "ഞാൻ അർഥത്തെ വിലവയ്ക്കുന്നവനല്ല. അർഥത്താൽ വിലയ്ക്കു വാങ്ങാവുന്നവനുമല്ല സൂതപുത്രനായ ഈ കർണൻ."
  • "എന്നാൽ അന്ന് ആ രാജ്യദാനത്തിലൂടെ അവൻ എനിക്കെന്റെ ആത്മാഭിമാനം തിരിച്ചുതന്നു."

കർണന്റെ സ്വഭാവസവിശേഷതകൾ ഉൾക്കൊണ്ട് കഥാപാത്രനിരൂപണം തയാറാക്കുക.

പെരുന്തച്ചൻ

ഇത്തിരിക്കൊരു സുഖം തോന്നുന്നുണ്ടെനിക്കി;ന്നെൻ-
പൊത്തിലെത്രനാളായ് ഞാൻ ചുരുണ്ടുകിടക്കുന്നു!
വാതമെന്നെലുമ്പിലെ മജ്ജയൊക്കെയും കാർന്നു,
പ്രേതമായ്ത്തീർന്നു ഞാ;നെന്നാകിലും ശ്വസിക്കുന്നു.
ഉളിവയ്ക്കുമ്പോൾ കട്ടപ്പൊന്നുപോൽ മിന്നും പ്ലാവും
കളിവഞ്ചി വെട്ടീടാൻ ചേലേന്തും വൻതേന്മാവും
നിറയെപ്പൂത്തും കായ്ച്ചും നിൽക്കുമീ മീനക്കാല-
ത്തിറയത്തു ചെന്നൊന്നു നോക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞെങ്കിൽ!
എൻപറമ്പിലില്ലൊറ്റക്കുറ്റിവാഴയു;-മെനി-
ക്കിമ്പമാണെവിടെയാണെങ്കിലും മരം കണ്ടാൽ.
ഒൻപതാൾ പിടിച്ചാലും പിടികൂടാതുണ്ടൊറ്റ-
ത്തമ്പക'മുളിയന്നൂ'രമ്പലമൈതാനത്തിൽ.
വളവി,ല്ലില്ലാപോടും,കേടുമെൻ കണ്ണാൽ ഞാനൊ-
ന്നളന്നിട്ടൊരെൺപതു കോലിനപ്പുറം പോവും
മുറിച്ചാലതു മതി നാട്ടിലെപ്പുരയ്ക്കെല്ലാം
മുളമോന്തായം മാറ്റാ,മുത്തരത്തിനും കിട്ടും.
അല്ലെങ്കിലൂരാണ്മക്കാർ മോഹിക്കുംപോലേ ചെത്തി-
യില്ലമാളികകൾക്കു'ചീലാന്തി'ക്കതൊപ്പിക്കാം.
പൂതലിച്ചുപോയെന്റെയിത്തടി;കൊതിച്ചാലാ-
ക്കാതലിലുളി നടത്തീടുവാനാവില്ലല്ലോ!
കരിവെറ്റിലത്തുണ്ടും കൊട്ടടയ്ക്കയും നൂറിൻ-
തരിയും പുകയിലഞെട്ടിയും തപ്പിത്തപ്പി,
-വെടിവയ്ക്കിലുംകൂടിക്കേൾക്കില്ലാ - കൂനിക്കൂടി-
പ്പടിമേലിരിക്കുന്നൂ,'നാനി'യും വയർ ചുങ്ങി.
അവളും കെളവിയായ്! പൂത്ത ചമ്പകത്തെപ്പോൽ
നിവർന്നും കടഞ്ഞെടുത്തതുപോലുടമ്പാർന്നും,
ചിരിച്ചു മൂന്നുംകൂട്ടിപ്പൂത്ത വെള്ളിലപോലെ-
ന്നരികത്തിവൾ നിന്ന നാളുകൾ ഞാനോർക്കുന്നു!
(പുരികം നരച്ചൊരാക്കണ്ണുകൾ, ചിതൽ തിന്ന
പുറവാതിലിൽക്കൂടിയലഞ്ഞു കുറേനേരം)
പൊങ്ങുവാൻ കഴിഞ്ഞെങ്കിൽ നിരങ്ങാം; കിഴവനെ-
ത്താങ്ങുമായിരുന്നാക്കൈ....വിതുമ്പീ പെരുന്തച്ചൻ.
(വീണ്ടുമാ സ്മരണയെ മായ്ക്കാനോ, ചുളിവേറെ
വീണ നെറ്റിമേൽ മെല്ലെത്തടവീ ചുങ്ങും കൈയാൽ.)
പണിചെയ്യുവാൻമേലാതാകിലും തൊങ്കിത്തേങ്ങി-
പ്പണിയാലയിൽപ്പുക്കൊന്നിരിക്കാൻ കഴിഞ്ഞെങ്കിൽ,
എങ്കിൽ, ഞാൻ മുഴക്കോലുമുളിയും പണിക്കൂറിൽ-
പ്പങ്കിടാറുള്ളാഹ്ലാദമിപ്പൊഴും നുണഞ്ഞേനെ!

കരിവീട്ടിതൻ കാതൽ കടഞ്ഞു കുഴിച്ച വ-
ന്മരിക കമഴ്ത്തിയ പോലെഴും വിണ്ണിൻ താഴെ
അകലെക്കാണും ചെമ്പുതാഴികക്കുടം ചൂടും
മികവാർന്ന തൃക്കോവിൽ തീർത്തതിക്കൈകൊണ്ടത്രേ.
ഉളി ഞാൻ പിടിപ്പിച്ച കൈകളാലെൻകുഞ്ഞ,പ്പൊ-
ന്നൊളിചിന്നിടും ക്ഷേത്രദ്ധ്വജത്തിൻ തുംഗാഗ്രത്തിൽ,
പറന്നങ്ങിരിക്കുമ്പോൾ ചെത്തിയ ഗരുഡന്റെ
ചിറകു ചലിപ്പതുണ്ടിപ്പൊഴുമെന്നേ തോന്നൂ!
ഞാനതിലസൂയാലുവായിപോ,ലേതച്ഛന്നു
മാനമല്ലാമട്ടൊക്കെ മകനെപ്പുകഴ്ത്തുമ്പോൾ?
ആയിരം മണിയുടെ നാക്കടക്കീടാമൊറ്റ-
വായിലെ നാവാർക്കാനും കെട്ടുവാൻ കഴിയുമോ?
രണ്ടു ഗോപുരത്തിന്റെ തട്ടിലും വെച്ചു, തേക്കു-
കൊണ്ടു കൊത്തിയൊരഷ്ടദിക്പാലരൂപം ഞങ്ങൾ.
ഒന്നെന്റെയിക്കൈ തീർത്ത,തൊന്നവന്റേതും; ജീവൻ
വന്നിട്ടുണ്ടവന്റേതിലെന്റേതിനെക്കാളത്രേ.
എൻകരം തോറ്റാലെന്താണെന്മകൻ ജയിക്കുമ്പോൾ,
എൻകണ്ണിലുണ്ണിക്കേലും പുകളെൻ പുകളല്ലേ?
കൊച്ചനെ സ്തുതിക്കുമ്പോളെന്മുഖം മങ്ങീപോലും;
തച്ചനായാലും ഞാനൊരച്ഛനല്ലാതായ്പോമോ?

(ജിയുടെ തെരഞ്ഞെടുത്ത കവിതകൾ) – ജി. ശങ്കരക്കുറുപ്പ്

- "കരിവീട്ടിതൻ കാതൽ കടഞ്ഞു കുഴിച്ച വ-
ന്മരിക കമഴ്ത്തിയ പോലെഴും വിണ്ണിൻ താഴെ."

  ഈ വരികളിൽ വിണ്ണിന്റെ എന്തെല്ലാം സവിശേഷതകളാണ് തെളിയുന്നത്?

- തൊഴിലിനോട് അങ്ങേയറ്റം ആത്മാർഥത കാണിച്ച വ്യക്തിയാണ് പെരുന്തച്ചൻ എന്നു വ്യക്തമാക്കുന്ന വരികൾ കണ്ടെത്തുക.
- നാനിയെ കവി അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത് എപ്രകാരമാണ്?
- പെരുന്തച്ചന്റെ ചിന്തകളിൽ മരം നിറഞ്ഞുനിൽക്കുന്ന തച്ചൻമനസ്സ് കണ്ടെത്താനാവും. നിങ്ങളുടെ നിരീക്ഷണം വ്യക്തമാക്കുക.
- ചുവടെ കൊടുത്ത വരികൾ വിശകലനം ചെയ്യുക.
  - "ആയിരം മണിയുടെ നാവുപൊത്തീടാമൊറ്റ-
വായിലെ നാവാർക്കാനും കെട്ടുവാൻ കഴിയുമോ?"
  - "പൊങ്ങുവാൻ കഴിഞ്ഞെങ്കിൽ നിരങ്ങാം; കിഴവനെ
ത്താങ്ങുമായിരുന്നാക്കൈ... വിതുമ്പീ പെരുന്തച്ചൻ."
  - "എൻകരം തോറ്റാലെന്താണെന്മകൻ ജയിക്കുമ്പോൾ,
എൻകണ്ണിലുണ്ണിക്കേലും പുകളെൻ പുകളല്ലേ?"
- അലങ്കാരഭംഗി കണ്ടെത്താം.

  "ചിരിച്ചു മൂന്നുംകൂട്ടിപ്പൂത്ത വെള്ളിലപോലെ-
ന്നരികത്തിവൾ നിന്ന നാളുകൾ ഞാനോർക്കുന്നു."

കവിതയ്ക്ക് ശോഭ വർധിപ്പിക്കാൻ കവികൾ ഇത്തരം സാദൃശ്യകൽപ്പനകൾ പ്രയോഗിക്കാറുണ്ട്.
ഇവിടെ എന്തിനെയാണ് വർണിച്ചിരിക്കുന്നത്?
എന്തിനോടാണ് സാദൃശ്യപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്?

ഉപമാലങ്കാരം പ്രയോഗിച്ച വരികൾ കവിതകളിൽനിന്ന് കണ്ടെത്തി എഴുതുക.

മാതൃക-

- "ഇടിവെട്ടീടും വണ്ണം വിൽമുറിഞ്ഞൊച്ചകേട്ടു
നടുങ്ങീ രാജാക്കന്മാരുരഗങ്ങളെപ്പോലെ"
- "വെണ്ണയെക്കണ്ടൊരു കണ്ണന്തന്നാനനം
വെണ്ണിലാവോലുന്ന തിങ്കൾ പോലെ"

- "വന്ദനം വന്ദനം! വാർമെത്തും ദ്രാവിഡ-
നന്ദിനിയായി വളർന്ന ഭാഷേ"

  "ഇത്തിരിക്കൊരു സുഖം തോന്നുന്നുന്നുണ്ടെനിക്കിന്നെൻ
പൊത്തിലെത്രനാളായ് ഞാൻ ചുരുണ്ടുകിടക്കുന്നു"

  താളം, ഈണം, അക്ഷരങ്ങളുടെ എണ്ണം എന്നിവ പരിശോധിച്ച് രണ്ട് ഈരടികളും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം കണ്ടെത്തുക.

- സംഘങ്ങളായി കവിതാഭാഗം നാടകം/കഥാപ്രസംഗം ആയി അവതരിപ്പിക്കുക.

ഞാൻ എന്നെക്കുറിച്ച്

പ്രവർത്തനങ്ങളിലൂടെ നിങ്ങൾക്കുണ്ടായ മികവുകൾ സ്വയം വിലയിരുത്തി മെച്ചപ്പെടേണ്ടവ എഴുതുക.

- കവിതകളുടെ താളം, ഈണം എന്നിവ കണ്ടെത്തുന്നു.
- ഉച്ചാരണശുദ്ധി, അർഥബോധം എന്നിവയോടെ സദസ്സിനു മുമ്പിൽനിന്ന് നിസ്സങ്കോചം കവിത ചൊല്ലുന്നതിൽ.
- ചർച്ചകളിലുള്ള എന്റെ പങ്കാളിത്തം.
- ചർച്ചകളിൽ പങ്കെടുത്ത് സ്വയം ആശയങ്ങൾ അവതരിപ്പിക്കാനും സമർഥിക്കാനുമുള്ള പാടവം.
- ചർച്ചകളിൽ ഉചിതമായ പദങ്ങളും ശൈലികളും ഉപയോഗിക്കൽ.
- സ്ക്രിപ്റ്റ് തയാറാക്കുന്നതിലുള്ള പങ്കാളിത്തം.

ഇനിയും മെച്ചപ്പെടേണ്ടവ

-
-
-
-

എഴുത്തുകാരെ അറിയുക

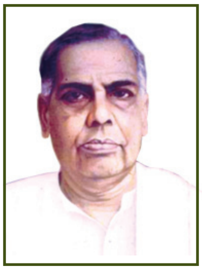

വെണ്ണിക്കുളം ഗോപാലക്കുറുപ്പ് (1902–1980)

തിരുവല്ല വെണ്ണിക്കുളത്ത് ജനിച്ചു. കവി, വിവർത്തകൻ എന്നീ നിലകളിൽ പ്രസിദ്ധൻ. മാണിക്യവീണ, വെള്ളിത്താലം, മാനസപുത്രി, സരോവരം, കദളീവനം, കാമസുരഭി തുടങ്ങിയ കവിതാസമാഹാരങ്ങളും കൈരളീകോശം, തിരുക്കുറൽ, ഭാരതിയുടെ കവിതകൾ, തുളസീദാസരാമായണം തുടങ്ങിയ വിവർത്തനങ്ങളും പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. കേന്ദ്ര-കേരള സാഹിത്യ അക്കാദമി അവാർഡുകൾ ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്.

പി. കെ. ബാലകൃഷ്ണൻ (1926 – 1991)

എറണാകുളം എടവനക്കാട്ട് ജനനം. നോവലിസ്റ്റ്, ചരിത്രഗവേഷകൻ, നിരൂപകൻ, പത്രപ്രവർത്തകൻ എന്നീ നിലകളിൽ പ്രസിദ്ധൻ. ഇനി ഞാൻ ഉറങ്ങട്ടെ, പ്ലൂട്ടോ പ്രിയപ്പെട്ട പ്ലൂട്ടോ എന്നീ നോവലുകളും ചന്തുമേനോൻ ഒരു പഠനം, നോവൽ-സിദ്ധിയും സാധനയും, കാവ്യകല കുമാരനാശാനിലൂടെ തുടങ്ങിയ നിരൂപണങ്ങളും ടിപ്പുസുൽത്താൻ എന്ന ജീവചരിത്രവും നാരായണഗുരു എന്ന സമാഹാരവും പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. കേരള സാഹിത്യ അക്കാദമി അവാർഡ്,വയലാർ അവാർഡ് തുടങ്ങിയ പുരസ്കാരങ്ങൾ ലഭിച്ചു.

ജി. ശങ്കരക്കുറുപ്പ് (1901 – 1978)

എറണാകുളം കാലടിക്കടുത്തുള്ള നായത്തോട് എന്ന സ്ഥലത്തു ജനിച്ചു. ആദ്യ ജ്ഞാനപീഠ ജേതാവ്. ഓടക്കുഴൽ, സാഹിത്യകൗതുകം (4 ഭാഗങ്ങൾ), വിശ്വദർശനം, അന്തർദാഹം, പഥികന്റെ പാട്ട്, പാഥേയം (കവിതാസമാഹാരങ്ങൾ), ഗീതാഞ്ജലി, വിലാസലഹരി (വിവർത്തനങ്ങൾ), സന്ധ്യ, ഇരുട്ടിനു മുമ്പ് (നാടകങ്ങൾ) തുടങ്ങി നിരവധി ഗ്രന്ഥങ്ങൾ രചിച്ചിട്ടുണ്ട്. കേന്ദ്ര സാഹിത്യ അക്കാദമി അവാർഡ്, കേരള സാഹിത്യ അക്കാദമി അവാർഡ്, സോവിയറ്റ് ലാൻഡ്-നെഹ്റു അവാർഡ്, പദ്മഭൂഷൺ എന്നിങ്ങനെ പുരസ്കാരങ്ങളും ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്.

പദകോശം

അനുജ്ഞ – കൽപ്പന, ഉത്തരവ്, അനുവാദം
അഭിഭൂതം – പരാജയം, പരിഭവം
അഭിശപ്തൻ – ശപിക്കപ്പെട്ടവൻ, ദുഷിക്കപ്പെട്ടവൻ
അഭ്യുദയകാംക്ഷ – ഉയർച്ച ആഗ്രഹിക്കൽ
അഷ്ടദിക്പാലകർ – എട്ടുദിക്കുകളെ പാലിക്കുന്നവർ
ആക്രന്ദനം – വലിയ കരച്ചിൽ, നിലവിളി
ആമോദം – സൗരഭ്യം, സന്തോഷം
ആയസഗോളം – ഇരുമ്പുഗോളം
എലുമ്പ് – എല്ല്
കല്ലോലം – തിരമാല
കാനീനൻ – കന്യകയുടെ പുത്രൻ
കാമസുരഭി – കാമധേനു

കാലഗതി - സമയത്തിന്റെ പോക്ക്, മരണം
കിടയറ്റ - എതിരില്ലാത്ത
കൃതഘ്നത - നന്ദികേട്
കൗന്തേയൻ - കുന്തിയുടെ പുത്രൻ
ക്രന്ദനം - കരച്ചിൽ
ചീലാന്തി - മോന്തായം
ജീവസ്സറ്റ - ചൈതന്യം നഷ്ടപ്പെട്ട
ജ്ഞാപനം - അറിയിപ്പ്
തമ്പകം - ഒരുതരം വൃക്ഷം
താനം - സ്വരവിസ്താര മുറ
താലപത്രം - തെങ്ങോല, കരിമ്പനയോല
തുംഗാഗ്രം - ഉയർന്ന അഗ്രം, കൊടുമുടി
തൊങ്കിത്തേങ്ങി - ഏന്തിവലിഞ്ഞ് പരസഹായത്തോടെ
ത്വര - വെമ്പൽ
ത്വൽ - നിന്റെ
ദേശികൻ - ആചാര്യൻ
ദ്വിജൻ - ബ്രാഹ്മണൻ
ദ്വൈരഥം - രഥത്തിൽ ഇരുന്നുകൊണ്ടുള്ള ദ്വന്ദ്വയുദ്ധം
നാനി - പെരുന്തച്ചന്റെ ഭാര്യ
പുകൾ - കീർത്തി, സ്തുതി
പൂതലിക്കുക - ദ്രവിക്കുക
പ്രാജ്ഞൻ - വിദ്വാൻ
ഭൃംഗം - വണ്ട്
ഭർത്സിക്കുക - നിന്ദിക്കുക
ഭ്രാതാവ് - സഹോദരൻ, ഉറ്റമിത്രം
മട്ടോലും - തേൻ ഒലിക്കുന്ന
മധുമാസം - വസന്തകാലം
മന്ദീഭവിക്കുക - ക്ഷീണിക്കുക
മരിക - മരംകൊണ്ടുള്ള ഒരു തരം പാത്രം
മർമ്മരം - ഇലകൾ കൂട്ടിമുട്ടുമ്പോൾ ഉണ്ടാകുന്ന ശബ്ദം
മാസ്മരികം - മനശ്ശക്തി ഉപയോഗിച്ച് അന്യരെ നിയന്ത്രിക്കുക
മോന്തായം - പുരയുടെ കഴുക്കോൽ പിടിപ്പിക്കുന്ന നീളമുള്ള തടി
വനസ്ഥലി - കാട്ടുപ്രദേശം
വനഹൃദന്തം - വനത്തിന്റെ ഉള്ളിൽ
വാജി - കുതിര
വാർമെത്തും - ഭംഗി വർധിച്ച
വിക്രമി - ശക്തൻ, പരാക്രമി
വിജനത - ആളൊഴിഞ്ഞ അവസ്ഥ
വിപ്രൻ - ബ്രാഹ്മണൻ
വിഭൂതി - ഐശ്വര്യം
വൃഷ്ണി - യാദവൻ
വെൺകൊറ്റക്കുട - രാജചിഹ്നമായി ഉപയോഗിക്കുന്ന വെള്ളക്കുട
വെൺചാമരം - ചമരി മൃഗത്തിന്റെ രോമം കൊണ്ടു നിർമ്മിക്കുന്ന ഒരു വസ്തു
വേദപാരംഗതൻ - വേദത്തിൽ വൈദഗ്ധ്യം നേടിയവൻ
ശമം - മനസ്സിന്റെ അടക്കം, സമാധാനം
ശങ്കരദേശിക ദേശഭാഷ - ശങ്കരാചാര്യരുടെ ദേശത്തെ ഭാഷ (മലയാളം)
സമൂലം - വേരോടെ
സഹോഢൻ - വിവാഹകാലത്തുതന്നെ സ്ത്രീയുടെ ഗർഭത്തിലുണ്ടായിരുന്ന പുത്രൻ
സൗഭ്രാത്രം - സഹോദരസ്നേഹം
സംശ്രയം - ആശ്രയം
സ്തോഭം - ചൈതന്യരഹിതമായ
സ്തബ്ധൻ - സ്തംഭിച്ചുനിൽക്കുന്നവൻ

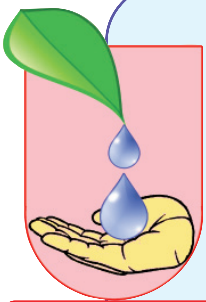

പഠനനേട്ടങ്ങൾ

- കവിത ഭാവത്തിനനുയോജ്യമായ തരത്തിൽ ഈണത്തിലും താളത്തിലും ചൊല്ലി അവതരിപ്പിക്കുന്നു.
- കവിതയിലെ ആശയം, ചമൽക്കാരം എന്നിവ കണ്ടെത്തി ആസ്വാദനക്കുറിപ്പ് തയാറാക്കുന്നു.
- മാതൃഭാഷയുടെ മഹത്ത്വം പ്രമേയമായ കവിതകൾ ശേഖരിക്കുകയും അവയിലെ ഇഷ്ടപ്പെട്ട വരികൾ ഹൃദിസ്ഥമാക്കി ചൊല്ലിയവതരിപ്പിക്കുകയും ആശയങ്ങൾ ക്രോഡീകരിച്ച് ഉപന്യാസങ്ങൾ തയാറാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.
- പുരാണേതിഹാസങ്ങളിൽനിന്നും ഐതിഹ്യങ്ങളിൽ നിന്നും ഇതിവൃത്തം സ്വീകരിച്ച രചനകൾ പരിചയപ്പെടുകയും അവയിലെ കഥാപാത്രസൃഷ്ടി വിലയിരുത്തി അവതരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.
- നാടോടിക്കഥകളും ഐതിഹ്യങ്ങളും പ്രമേയമായ രചനകൾ ആസ്വദിക്കുകയും നാടകം/ കഥാപ്രസംഗം ആയി അവതരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

കുറിപ്പുകൾ

കുറിപ്പുകൾ

കുറിപ്പുകൾ

കുറിപ്പുകൾ

കുറിപ്പുകൾ

കുറിപ്പുകൾ